

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. No. 240. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го ЛИСТОПАДА 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 14, 1980 No. 240. VOL. LXXXVII.

Адв. М. Смородський доповідав

про підготовку до Мадриду

Ірвінгтон, Н. Дж. — Перед від'їздом до Мадриду, в Еспанію в неділю, 9-го листопада, адв. Мирослав Смородський, член офіційної американської делегації, пояснив комплекс проблем Конференції для перевірки Гельсінкських угод численній публіці з Нью-Йорку — Ірвінгтону й околиць, в неділю, 26-го жовтня, тут, в Українському Народному Домі.

Відкрив і провадив програмою вчора інж. Михайло Чайківський, член — засновник організації Американців в Обороні Людських Прав в Україні, яка влаштувала цю зустріч. Він подав коротко-мету й завдання цієї організації і представив обох доповідачів: адв. Мирослава Смородського і д-ра Романа Легедзю.

В своєму стислому слові д-р Легедза торкнувся генези, розвитку й наслідків Конференції у справі безпеки співробітництва в Європі, яка довела до підписання 1975 року Гельсінкських угод. Зокрема він спинився над проблемами громадських Гельсінкських груп у Советському Союзі, в Україні, Москві, Литві тощо, розповів про переслідування діячів цих груп і про зріст громадської і політичної свідомості.

Головну доповідь про проблематику Гельсінкських угод, їх пов'язання з політикою СССР, советських сателітів, Західної Європи, Америки й Канади дав М. Смородський. Сам він — партнер адвокатської фірми, яка спеціалізується в міжнародних економічних стосунках, має особливий погляд у комплексі цих питань. Як колишній голова Товариства Українських Адвокатів і член Американської Адвокатської Асоціації, був і є діяльний в обороні ув'язнених борців за людські й національні права в Україні, а спеціально багато старань зробив в обороні юриста Левка Лук'яненка.

Продовжуючи тему свого передбесідника, адв. Смородський представив мету Мадридської конференції, яка починається у вівторок, 11-го листопада ц. р. Ця Конференція має за мету перевірити застосування принципів Гельсінкських

адв. М. Смородський
(світлина І. Оринка)

угод в 35-ти державах — сигнаторах, в тому і в СССР і в сателітах. Конференція відбувається в іншій міжнародній ситуації й атмосфері, ніж попередня в Београді, Югославії. Тепер відсутній детант, тепер триває окупація Афганістану, а Західна Європа провадить окрему "східну політику". Хоч дотепер ще не відома докладна програма Конференції через перешкоди —

пропозиції делегації східного блоку, то вже тепер є певним, що американська офіційна делегація поставила на порядок дня і піднесе всі справи, зв'язані з людськими правами. Адв. Смородський, хоч він буде обмежений своєю офіційною функцією, постарасться бути присутнім на всіх тих нарадах, на яких дискутуватимуться порушення людських прав, т. зв. "третій кошик", принципи ч. 7 і ч. 8, і зробить все, що в його змозі, щоб видивити українські проблеми.

Запити присутніх до доповідачів і відповіді запитуваних завершили цю зустріч. Громадянство виявило своє задоволення, що український адвокат добився до становища офіційного делегата на таку важливу конференцію.

За дальшими інформаціями про працю Комітету в справах оборони людських прав слід звертатися на адресу: Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Place, Newark, New Jersey 07106.

У світі

ПІД ЗАГАЛЬНИМ НАТИСКОМ різних світових держав уряд Південної африканської республіки врешті рішив впровадити примусове шкільне навчання для негритянських дітей до 16-го року життя. Фердинанд Гарсенберг, міністер освіти, повідомив, що починаючи з першого січня 1981 року поступово впроваджуватимуть шкільне навчання для чорних дітей аж доки не охоплять ним усіх дітей. На 22 мільйони негритянського населення в Південній африканській республіці є вісім мільйонів дітей. Дотепер тільки коло половини чорних дітей починають ходити до школи, але з огляду на те, що наука не примусова, по одному, або двох роках більшість з них покидає школу.

ЗАХІДНОНІМЕЦЬКА ПОЛІЦІЯ ЗНОВУ ПЕРЕВЕЛА арешти і викрила багатьох советських шпигунів, які, працюючи в різних німецьких установах, передавали державні таємниці східнонімецькому комуністичному уряду, який описує передачу цієї відомості Советському Союзу. Троєм заарештованим німецьким шпигунам прокуратура закидає, що вони передали комуністичним державам плани про новий німецький бойовий літак "Торнадо". Політичні спостерігачі пригадують, що в Західній Німеччині шпигунські афери трапляються часто, може тому, що Східна Німеччина намагалася інфільтрувати різні ділянки життя на Заході.

В Америці

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН, який, як відомо, зрезигнував із свого становища у зв'язку з Ватергейтською аферою, брав участь, разом з колишнім державним секретарем Генрі Кіссінджером, у парадній вечірній зорганізованій советською амбасадой у Вашингтоні з нагоди відзначення так званої жовтневої революції. Ніксон, розмовляючи там з дипломатами мав заявити, що новообраний президент Роналд Реген вестиме миру політику, а може навіть очолить "кампанію за мир". Як відомо, офіційних представників американського Уряду на цьому святкуванні не було, бо Адміністрація все ще придержується ранішого рішення про бойкот советських імпрез від часу советської військової інтервенції в Афганістані. Ніксон уважає, що Реген змагається до покращання співпраці з Советським Союзом.

РЕСПУБЛІКАНЦІ І КОНСЕРВАТИСТИ вже розпочали підготовку до виборів в 1982 році, у якому вигасає реченець для багатьох сенаторів і конгресменів. Між іншим хочуть також поголосити, що найстарша дочка Роналда Регена, Морія, також виставить свою кандидатуру на сенатора з Каліфорнійського сейту. Крайова Консервативна організація, яка у президентських виборах витратила 4,5 мільйона доларів для того, щоб повалити ліберальних кандидатів, проголосила 20 різних прізвищ теперішніх сенаторів і конгресменів, яких, на їхню думку, треба б "позбутися" з Конгресу.

Парафія в Юніондейлі відзначить Золотий Ювілей

Юніондейл, Н. Й. (С. Н.). — Українська православна парафія св. Архистратига Михайла (з'єднана парафія св. Тройці і св. Михайла) в Юніондейлі, Н. Й., при 237

Мейпл авеню, відзначає у неділю 23-го листопада ц. р. 50-ліття свого існування і храмове свято. В год. 10-й вранці настоятель парафії о. протопресвітер д-р Семен Гаюк разом зі запрошеним духовенством відправити торжественну Літургію. По Службі Божій відбудеться святковий обід, приготований сестрицтвом, і мистецька програма. Парафіальна управа просить всі організації і товариства зголошувати свою участь в членів управи або телефоном на число (516) 681-3641.

РАДА КУРЕНЯ УСП—ОК

Союзівка. — У днях 14-16-го листопада ц. р., тут на цій відпочинково-виховній Оселі Українського Народного Союзу відбудеться Рада Куреня УСП—ОК. "Ті, що греблі руть", офіційне відкриття Ради буде в суботу, 15-го листопада, о год. 9-й рані.

ГОЛОДНИЙ ОБІД ДЛЯ ВШАНУВАННЯ А.ГОРСЬКОЇ

Чикаго, Іл. — Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці влаштує голодний обід у десятиліття смерті Алли Горської. Співом про Аллу Горську скаже Раїса Мороз; фотомонтаж — Юрій Миськів. Імпреза відбудеться в неділю, 16-го листопада ц. р., о год. 4-й по полудні в Аудиторії собору свв. Володимира й Ольги. Додіх призначений на допомогу українським політ'язням.

В ЛЮКСЕМБУРЗІ ПІДПАЛИЛИ БУДИНОК АЕРОФЛОТУ

Люксембург. — Американське інформаційне агентство Ассошіейтед Пресс передало інформацію з Люксембургу, що невідомі особи з організації, яка назвала себе "Український Визвольний Фронт" підпалили

будинку советського Аерофлоту в цьому місті. Викликана негайно пожежна служба погасила вогонь, який почався у вентиляційних проходах, де підкинуто запальні матеріали.

СИНОД ПУКЦЕРКВИ ПОЧИНАЄТЬСЯ 25-ГО ЛИСТОПАДА

Філадельфія, Па. — Підготовка Комісія, скликана Блаженнішим Патріархом Йосифом за благословенням Папи Івана Павла II, збиралася у резиденції Української Католицької Церкви у Ватикані у вівторок, 28-го жовтня 1980 року, на свої наради і закінчила їх в середу, 29-го жовтня, 1980 року, згідно з повідомленням секретаріату Комісії. Нарадами проводив Патріарх Йосиф і його Коадьютор Архископос Мирослав Любачівський. В складі Комісії були: Митрополит Максим Германюк, ЧНІ, (Вінніпег), та єпископи: Ніл Саварин, ЧСВВ, (Едмонтон), Ізидор Борещкий (Торонто), Іван Прашко (Австралія) і Мирослав Марусин (Західна Європа). Участь в

Комісії як дорадники брали архимандрити: о. Іван Хома й о. Віктор Поспішил. Комісія рішила найперше, на які владиць престолі треба вибрати кандидатів на Синоді та одобрила правильність їх вибору до єпископської гідності.

З численних внесків цього єпископату Комісія включила в програму Синоду найважливіші й найважливіші справи для наради і постанов та призначила відповідних референтів.

Синод єпископів скликає Патріарх Йосиф за благословенням Папи Івана Павла II на вівторок, 25-го листопада 1980 року. Передбачується, що наради Синоду триватимуть принаймні один тиждень.

В МАДРИДІ ЗАСУДЖУЮТЬ СССР

Мадрид, Еспанія. — Відкриваючи наради Мадридської конференції європейських прем'єрів Адольфо Суарез підкреслює, що представники 35-ох держав, учасників цієї конференції, несуть велику відповідальність за її вислід.

В дотеперішніх виступах делегати засудили безкомпромислово советську агресію в Афганістані й перестергли перед таким поступуванням. Советська делегація далі обстоює, щоб обмежити час і програму конференції, та намагалася не допустити до чергової конференції, яка згідно з ухвалами у Гельсінках мала б відбутися за два роки з метою перегляду примінення Гельсінкських угод державами, що їх підписали.

Дотепер виступали представники Канади, Данії, Бельгії й Голландії. Всі вони виступили проти агресивної советської політики, а зокрема проти збройних на-

падів, таких як в Афганістані. Канадський міністер закордонних справ і голова канадської делегації Марк МакГвіген заявив: "Тінь Афганістану буде так довго зашмарювати детант, як довго советські армії будуть там", а бельгійський міністер закордонних справ Шарль-Фердинанд Нотомб наголосив: "Афганський напад, як і всі інші напади в світі, має право сам вирішувати свою долю. Ніякий режим, ніяка ідеологія не може вважати себе вічною, якщо громадяни не хотять їх більше".

Советська делегація при допомозі делегації сателітних країн і надала намагалася внеможливити розгляд передбачених кінцевих ухвал у Гельсінках справ. Для встановлення порядку наради створено спеціальну комісію, до якої ввійшли представники ЗСА, Австрії, Швейцарії, Норвегії та СССР.

Колишні дисиденти виступили на пресконференції у Мадриді

Мадрид, Еспанія. (Р. Купчинський). — В той час, коли офіційні урядові делегати обговорювали чи почитати Мадридську нараду, громадський "ад гог комітет", до якого входять члени Комітету Оборони Радянських Політичних В'язнів, Адріан Каратницький і Роман Купчинський, скликали пресову конференцію, в якій брали участь понад 100 журналістів.

На пресовій конференції виступили, ген. Петро Григоренко, представник Української Гельсінкської Групи, Людмила Алексєєва, представник Московської Гельсінкської Групи, Томас Венцлова, представник Литовської Гельсінкської Групи. На залі були присутні Леонід Плющ, Володимир Буковський, Айсле Сейт-Муратова, Едвард Кузнецов, Александер Гінзбург, Ніна Строката і Валентин Мороз. З Польщі виступала Барвара Поручник, представник КОРКСС. Володимир Буковський відчитав загальну заяву дисидентів із СССР. Описав виступала Алексєєва, відтак ген. Петро Григоренко відчитав заяву від себе, як представник

Української Гельсінкської Групи. Заяву перекладав Р. Купчинський.

У своїй заяві ген. Григоренко між іншим сказав: "Спротив в Україні, це спротив великої нації — він є переслідуваний жорстоким способом. Українська Гельсінкська Група втратила майже всіх своїх членів... Я не буду сьогодні говорити про терор минулого, про мільйони українців, які загинули в ГУЛагу... Україна не є частиною Росії. Україна має свою національну ідентичність, свою історію і культуру. Український народ бажає те саме, що інші народи бажають — право самостійно вирішувати свою національну долю — у самостійній українській державі".

У понеділок, 11-го листопада, головна європейська газета "Ель Паїс" надрукувала статтю про присутність ген. Григоренка у Мадриді. В тій же газеті, з датою 12-го листопада, появилася інтерв'ю з ген. Григоренком. Він дав теж інтерв'ю для газети "Крішен Сасенс Монітор" і для європейських та інших європейських газет і телевізійних станцій.

ЖИДИ РОЗПОЧАЛИ ГОЛОДІВКУ в різних містах Советського Союзу на чолі з Москвою. Вони вимагають поширення еміграції життів з СССР. В тій цілі вони вчинили демонстрацію у залі президії Найвищої ради СССР, передали там відповідне письмо Л. І. Брежнєву, а відтак розпочали голодівку. Частина тих, які склали підписи на письмі до Брежнєва до голодівки з різних причин не приступили. Але всі вони зажадали виконання зобов'язань, які прийняв уряд Советського Союзу у Гельсінках 1975 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ ЗВИЧАЙНІ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Поліпшення у забезпеченні служб членам, гарантія студійних позичок молодим членам, частинне фінансування наукової праці про цитунний голод в Україні в 1930-х роках, зв'язання співпраці з професіоналістами в Канаді, продовження заходів для побудови дому для сеньйорів УНСоюзу біля Союзівки, влаштування чергової прогулянки кораблем в 1981 році, схвалення резолюції у справі XIII Конгресу Українців Америки та обговорення загального стану УНСоюзу — ці та інші справи були предметом наради і рішень засідання Головного Екзекютивного Комітету, яке відбулося тут в суботу, 1-го листопада, в приміщенні Головної Канцелярії. Під час наради, що їх відкрив і ними проводив головний передсідник д-р Іван Фліс, на його заклик учасники відзначили Листопадові Роківни, відзначивши хвилюючі борби за волю й незалежність українського П'ємонті.

Крім д-ра Фліса, в нараді взяли участь: заступник головного передсідника д-р Мирон Куропас, заступник головного передсідника Марія Душник, головний секретар Володимир "Сохан", головний касир Уляна Дячук, як також головний редактор "Свободи" Зенон Снілик. З уваги на захоплення, хоч він вже перебував дома після операції — в нарадах не міг взяти участі головний організатор Василь Оріховський, а головний директор для Канади сен. Павло Юзик був перешкоджений надзвичайною сесією Сенату Канади. Згідно з прийнятим порядком наради і вже довголітньою традицією зв'язування з поодинокими діяльностями УНСоюзу започаткувала У. Дячук.

Звіт головного касира
За дев'ять місяців ц. р. до каси УНСоюзу влинула сума \$5,296,000, на \$380,000 більше чим в тому самому часі минулого року.

Відсотки від бондів принесли суму \$1,624,660 прибутків, виказавши зріст на \$122,726. Корпорація Дому УНСоюзу заплатила за

1979 рік решту належних відсотків від позички, в сумі \$128,750, а в жовтні ц. р. заплачено вже чергову суму \$100,000 за 1980 рік. До Фондів "Братських вплину" по жертвах на суму \$20,584, що являється на \$16,996 більше, як попереднього року.

Слід ствердити, що сума членських вкладок надалі ще спадає. Цього року зібрано \$2,234,242, минулого року — \$2,265,807.

Видатки за три перші квартали біжучого року винесли суму у висоті \$4,351,740, тобто на \$189,316 більше. Грошових зворотів вплачено на суму \$270,741, що є на \$59,121 більше. Виплати подвійного забезпечення платного у наслідок нещасливого випадку дади суму \$16,000, а акцідентових грамот — \$20,000,

що в порівнянні з роком 1979 є на \$11,000 і \$15,000 більше.

За дозрілі вивинувальні грамоти виплачено суму \$621,716, що являється такою ж на суму \$13,459 вище. Приріст майна за 9-місяців дав суму приблизно \$945,000.

Союзівка мала успішний літній сезон щодо кількості гостей, учасників дитячих таборів, курсів танцю і теїсового табору. До каси Союзівки влинула сума \$470,497, а виплачено суму \$433,177.

Приходи були в цьому році більші на суму \$54,574, а видатки на \$14,480. Не всі рахунки були до кінця вересня ц. р. оплачені і тому не можна мати ще повного образу вірного фінансового стану.

(Закінчення на стор. 8-й)

Андрей Амальрик загинув в автомобільній катастрофі

Мадрид, Еспанія. — Андрей Амальрик, відомий советський дисидент і автор книжки "Чи проіснує СССР до 1984-го року?", загинув у вівторок, 11-го листопада 1980 року, в автомобільній катастрофі, їдучи з Франції на Мадридську конференцію, яка, як відомо, має також розглядати справи потоптання прав людини в Советському Союзі й інших комуністичних державах Східної Європи.

Згідно з інформаціями європейської преси — невеличкий автомобіль Амальрика заударився з вантажним автомобілем і Амальрик загинув на місці, а його дружина Гізел, Володимир Борисов і Віктор Файнберг зазнали поранення.

Андрей Алексєєвич Амальрик брав активну участь у боротьбі за людські права в Советському Союзі, зокрема за інтелектуальну і політичну свободу. Він не визнавав советських заходів придушити і стероризувати інтелектуальну верству населення і де тільки міг виступав проти застосування терору. За свої переконання він був переслідуваний советською владою і вкінці викинений поза кордони

Андрей Амальрик

СССР. Своєю вже згадуваною книжкою та іншими виданнями він викликав увагу до нього не тільки советських поліційних чинників, але також західного суспільства, бо книжка пролістала на Захід і була тут перевидана різними мовами. Амальрик, між іншим, передбачував зустрів комуністичної і китайської імперії, який викличе глибокий антагонізм у советській спільноті, а головню серед численних народів СССР, які змагаються до відокремлення від імперського центру.

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЗНОВУ СЯГАЄ ПО ЗОРІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. Воланська). — Мрія працювати з п'єсою "Чорна Пантера і Білий Ведмідь" — або в п'єсі — виникла дуже давно, бо аж 37 років, коли молодесенька учениця гімназії "Рідної Школи" у Станіславові Лідія Гаратницька з трепетом і страхом на прилюдному випускному іспиті-матурі — витягла картку з іспитовою темою з української літератури: "Родина і мистецтво на підставі 'Чорної Пантери і Білого Ведмеда' Володимира Винниченка". Добра учениця улюбленого професора Володимира Павлусявича не завела сподівань учителя, літературознавця і навіть поета, і відповідала на глибоке й складне питання так добре — хоч огортав страх при вигляді тих офіційних осіб за величезним столом, критим зеленим сукном, які з увагою поглядали на струнку постать синьоокої панночки з надто біленькими обличчям, — що професор, радіючи, сказав матурантці, що якби він мав вищу оцінку від "визначно", то він би поставив Лідії ту найвищу неіснуючу оцінку. Загнана від того часу в літературу, в поезію, а найбільше в музику, спів і в драматургію, Лідія, якої прізвище вже стало незабавом за чоловіком адвокатом — Леонтием — Крушельницька, пам'ятала цей іспит і саму п'єсу, мріючи колись або в ній самій заг-

Лідія Крушельницька

рати роллю або ставити п'єсу самій, вже тоді неясно почувачи, що театр відіграватиме в її житті головну роллю. І ця нагода настигла аж тепер, коли рік якраз тому взялася маестро Крушельницька, довголітній керівник і режисер Студії Мистецького Слова у Нью-Йорку, за відповідальне, тяжке й амбітне завдання — поставити п'єсу, що хвилює її з часів її юності.

І так в неділю, 16-го листопада, о годині 2:30 по полудні в залі Фешин Інституту Технологій при 227 Вест 7 вул. у Мангеттені, відбудеться прем'єра п'єси, одного з найкращих творів драматурга Володимира

Винниченка, що був і залишається у його століття з дня народження таким самим інтригуючим для його шанувальників, і таким самим контроверсійним для його багатьох супротивників, як і колись: одне-два три покоління тому...

Чи лякає Лідію Крушельницьку "контроверсійність" автора? Анітрішки. Сама пані Крушельницька в молодості вела гімназійну вітку ОУН, у той сам час вивчаючи твори В. Винниченка. Вивчаючи його, як літератора і драматурга, а політичні справи — були царною політикою. "Бо людина культури не може заперечити високої мистецької вартості творів Винниченка, яку признав увесь культурний світ".

Щаслива, хоч дуже перепрашована, режисер і постановник п'єси Л. Крушельницька, яка заслужила собі на пошану від усієї американської України своєго 15-річного уже працю на полі української культури з українською діворою і молоддю, прибула до редакції "Свободи" у п'ятницю, 31-го жовтня, щоб поділитися своїм новим досягненням, вершок праці кількох тисяч годин, неділю виславою "Чорної Пантери і Білого Ведмеда". Тут вона розказала про грандіозний вклад праці й таланту в цю справді цікаву подію Ме-

(Закінчення на стор. 8-й)

СВОБОДА

UKRAINSKYI SHCHENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65% a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право втручання в матеріали, що порушують загальнолюдські цінності. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор самостійно застерігає, допущивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — за зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів UNA \$5.00. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зміна осіб і зміна системи

Політичні аналітики довго і на всі лади будуть пригадувати над тайною такої "лявіної" перемоги, як її здобув Роналд Реген у виборах 4-го листопада 1980 року. Передусім — це не була перемога особи і це не тільки зміна осіб у Білому Домі. Найперше і найголовніше значення виступу цих останніх виборів — це знаменний зворот "направо" в американському суспільстві, це відворот від того східноамериканського лібералізму, який був панівним від часу, коли таку саму "лявіну" перемогу мав Френклін Делано Рузвельт, наступник Гувера, за урядування якого настанала велика депресія.

І хоча вміжчасі урядували й республіканські президенти — Д. Айсенгавер, Річард Ніксон і Джералд Форд, проте східноамериканський лібералізм мав завжди своє величезний вплив на законодавство і на всю атмосферу в Америці. Це діялося тому, що Конгрес був в руках демократів, — найголовніші Комісії стояли під головуванням ліберальних демократів і кожен з отих республіканських президентів завжди стояв під загрозою, що їх законопроекти застрягнуть у конгресі або їх просто відкинуть, а коли республіканський президент зголосить вето проти прийнятого Конгресом закону — те вето президента може бути уневажене. У цих останніх виборах сталося чудо, що, "лявіна" перемоги Регена стосувалася також Конгресу. Вперше за нашої пам'яті Сенат опинився в руках республіканців, вперше програли такі "аси" східноамериканського демократичного лібералізму, як МакГоверн, Чирч, Бейт і інші, вперше Комісії закордонних, фінансових, військових справ, та всі Комісії, що стосуються економіки, головно бюджету, матимуть в Сенаті республіканських голів. І в Палаті репрезентантів, де демократи зберегли свою більшість, та більшість скорчилася і вона мусить рахуватися однаково з поважною республіканською меншістю, як із фактом, що схвалені Палатою Репрезентантів закони й резолюції підуть до Сенату, де більшість мають республіканці.

Зворот "направо" і відворот від східноамериканського, панівного лібералізму, це такий важливий симптом, який на задній план відсуває особи, дармащо всі діла роблять люди, а не течії чи програми. Двопартійна система в Америці відіграла любува два політичні філософії: Демократична партія мала популярну почесну назву "партії народу", була за втручання держави в справи різних державних секторів, громадського і навіть особистого життя, була за можливо більшу контролю держави і таким чином була близька західному соціалізму. Деякі соціальні реформи, переведені демократичними президентами були спасенні. І навіть фаворизована сенатором Едвардом Кеннеді опіка держави над здоров'ям громадян — річ бажана і потрібна, бож відомо, що в Америці хворіти можуть тільки багатії, та й на пристойний похорон бідний не в силі дозволити собі.

І прихильники Роналда Регена не зможуть захоплюватися його критикою президента Картера за проголошення заборони продажу збіжжя Советському Союзу, дармащо аргумент Регена не позбавлений логіки: мовляв, СССР і так дістає те саме збіжжя за посередництвом своїх сателітів, Франції або скандинавських країн, а терплять американські фермери... Але в таких справах, як: молитви у школах, жіночі аборті, або толерування, "професійних безробітних", яким, "не виплачується" працювати, бож все одно вони дістануть гроші у винагороду за лівинство, — в усіх подібних випадках — існує велика різниця між демократичним і республіканським світоглядом, бодей у теорії.

Фактом є, що перемога Регена спричинила звищу акцій на біржі і звищу долара — автоматично, у сподіванні, що Реген зрівноважить державний бюджет і зліквідує інфляцію та що він виконуватиме те, що обіцяв і що заповів. Для нас, українців, найголовніше, що Реген є проти "САЛТ 2" і проти такого "збройного паритету" між ЗСА і СССР, як його схвалив президент Картер.

ТОРГОВЕЛЬНА ВИМІНА МІЖ ЄГИПТОМ І ІЗРАЄЛЕМ значно поширилась у зв'язку з тим, що обидві країни погодилися відкрити кордони для переїзду комерційних торгових авт., поїздів тощо. Досі торговельна виміна між цими країнами велася тільки морським шляхом. Вже в першому дні цієї "відкритої" торгівлі ізраїльці продали Єгиптові 600,000 курей, 10 мільйонів яєць, кілька тонн овочів і ярини та багато інших продуктів. Натомість Єгипет продав Ізраїлеві велику частину нафтової ропи, залізні продукти, турбіни для будови електростанцій та інші товари.

Після цього, що сталося у Філадельфії на останньому, XIII Конгресі Українців Америки запанувала тиша. Це, мабуть, психологічна реакція, стан отверзіння акторів цієї драми, що звичайно слідує за заподіяним лихом. Та мовчанкою того нам не збути.

Філадельфійська подія болісно вдарилася по українській громаді, хоч фактично вона не є аж так трагічна. Як каже пословиця, "немає зла, щоб на добре не вийшло". Згадана подія може принести позитивні наслідки, та навіть причинитись до оздоровлення громади, якщо громадянство та його провідники зладуть собі справу з того, що ситуація вимагає радикального розв'язку. Бо виринуло різке питання, до якого стримати сьогодні — до відбудови УККА, чи до його перебудови?

Вслід за філадельфійським розходженням наступило подекуди ламання рук, мовляв, розбито громаду, яку так трудно було об'єднати. У нашій громаді існує непорозуміння на тему об'єднання. Його помилюють, уявляючи, що це означає спільність акцій, в той час, коли ці два поняття зовсім відмінні. Людей об'єднує ідея, чи віра, що її вони прийняли як підставу свого духового та інтелектуального життя, та який всесило віддаються. Не те саме є згода одиниць чи угруповань на участь в скоординованій роботі для виконання певних завдань, для досягнення якихось ясно визначених цілей. Така скоординована робота якраз і була першим призначенням УККА.

До скликання Конгресу та створення його Екзективного Комітету дійшло тоді, коли розпалілася буря Другої світової війни й коли, для захисту державно-визвольної справи української нації, українцям на поселення треба було заговорити "одним голосом". Новостворена інституція мала якраз бути тим одним голосом — у тій одній справі! На I Конгресі, в якому автор ось тих рядків брав участь як делегат від Організації Державного Відродження України (ОДВУ), не було ніяких намагань ста-

Евген Скоцко

УККА — ПОКОНГРЕСОВІ РЕФЛЕКСІЇ

Вити цей новотвір на основі, як уможливили б йому, колись в будучині, переміняти в одностайну організацію та присвоїти собі авторитет кермувати громадським життям — отже, замість виконувати волю громади, формувати цю волю — а в кінці перейти "на власність" до рук однієї групи. Навпаки, деякі ініціатори Конгресу вперто домагались запевнення, що над ним не буде домінувати та чи інша організація.

Представники Українського Робітничого (тепер Братського) Союзу, Микола Січинський і д-р Володимир Лівийський обидва лівого напрямку, висунули як невіддільну умову створення спільного фронту та УККА домагання, щоб головними фундаторами Конгресу стали всі чотири братські союзи, які рівноправно визначали б політичну лінію УККА. Проти цього заперечували Український Народний Союз та ОДВУ й споріднені з нею організації. Січинський і Лівийський свого домагання не закинули й погрозували, що УККА не постане якщо не приймуть їхньої пропозиції. Йшлося їм про те, щоб не дозволити націоналістам захопити верховенство над УККА. Конгрес мало що не розбився. Для добра справи, УНС і ОДВУ акційно прийняли ту пропозицію, і УККА створено.

Ясно, отже, що в 1940 році не було намірів створити якусь всеобіймаючу суспільно-громадську організацію. Творення репрезентативної нашої громади для одної лише цілі — спільної оборони української справи. Тоді в що ж ця репрезентативність з бігом часу, перемінливість?

Ніде правди діти, УККА часом почав, так би мовити, жити власним життям. Ця репрезентативність виплекала концепцію свого існування як головної діючої сили, як арбітр громадського життя. УККА став однією великою організацією, а його структура прийняла досить фантастичну форму

— централі в Нью Йорку й власних відділів по містах, які в багатьох випадках навіть конкурують з існуючими місцевими організаціями. І ось таким чином українського життя по громадах почало відбудуватись, у великій мірі, під штампом апробати УККА.

Усе це могло б бути в порядку, якщо б не те, що при того роду структурі та концепції діяння і призначення УККА, катастрофа була неминуха.

Яка ж нам наука з цієї метаморфози УККА на протязі чотирьох десятиліть?

Перше: З прикриттю приходить ствердити, що братський союз, в яких концентрується велика більшість нашого громадянства та які мають до диспозиції досить сильну пресу, не були всіли запевнені УККА тривогого фундаменту, як цього надіялись його первні фундатори. Коли наступила криза, вони не витримали напору з боку енергійної організації з ідеологічним підложжям. Залишки їхнього примату збереглись лише у формі ротаційної системи на пості ексективного віцепрезидента. Щобільше, останні десятиліття виказали, що ряди їхнього членства заповнюють елементи різних політично-ідеологічних напрямків, що доводять до ситуації, де ідеологічні одностайні запановують над даним союзом та заставляють його служити цілям їхньої політичної групи — як це вже сталося з двома союзами.

Друге: Виказується також, що коли репрезентативна створена для спільної акцій перемінливість в провід всієї громади та керманія її роботи, громадське життя виявляє тенденцію плести одним, можна б сказати монопартиїним руслом. Тоді захоплення централі й цілого її підпорядкованого громадського ла-

ду для служби інтересам даного середовища, це kwestія лише короткого кроку, спритно виконаного маневру: як це сталося у Філадельфії.

Сьогодні перед українською громадою проблема перебудови УККА — але перебудови на добре продуманих, практичних засадах. УККА повинен повернути до його первісного завдання — репрезентування нашої громади та виконання волі наших громадських організацій і централі. По-винні бути зроблені застереження, що жадна група не сміє сягати по примат, і згідно з тим принципом повинна бути зладжена структура УККА. Для виконання своїх завдань, УККА потребує куди скромнішого та більш ефективного ділового апарату, ніж та претенсія й надто коштотна пародія динамічної верхівки, яку він собою сьогодні уявляє. Так звані Відділи УККА не мають ніякої логічної підстави до існування, і наші громади вимагають звільнення від їхнього "агресивного проводу". Ці відділи повинні бути скасовані.

Не хочеться вірити, щоб середовище, яке захопило провід УККА — методом, який не можна апробувати під ніяким оглядом — дозволило на те, щоб від нього відібрати перебрану владу. Більш того, довголітній президент УККА, як виходить, вважає зміну, що наступила в Філадельфії зовсім нормальною і не виказує нахилу — на всякий випадок, не прилюдно — до якихнебудь кроків, щоб справу наладити. (До речі, можна б застановитись над мотивами його становища).

Застій, який зазнає не може продовжатись безкошечно. Події в світі надто важливі й розвиваються надто скоро, щоб на таке дозволити. Ініціатива до перебудови УККА повинна бути зроблена негайно. Перед в тому повинні взяти ті організації — УНС, УБС чи ОДВУ: чи кілька груп разом — які зараегували у Філадельфії чесно й правильно, виходячи із залі нарад, коли диктатура взяла верх.

Володимир Душник

І ЗНОВУ ПОГАНІЙ УРОЖАЙ

зріст в СССР в наступному році буде лише на 4,1 відсоток, тобто найнижчий відсоток від часу закінчення Другої світової війни. Він теж заявив, що цюгоричні живна принесли лише 181 мільйон тонн збіжжя, 54 мільйони тонн менше, як передбачувало державний план.

Голова Державного Планування, Николай К. Байбаков, накреслив дуже негативний образ советського економічного життя в наступному році. В додатку до зменшеного росту промисловості та недоворо збіжжя через поганій врожай, він також ствердив, що в наступному році теж зменшиться продукція енергетики.

Минулого року збір збіжжя, що спричинив поважну кризу, приніс тільки 179 мільйонів тонн, але брак зерна зменшився, коли Америка, після советської інвазії Афганістану, наклала на СССР збіжжєве ембарго. Однак Брежнєв був настільки ширим, що не складав усієї вини на поганій врожай, але також на погану адміністрацію, яка багато завинила в теперішній харчовій кризі.

Кореспондент "Вол Стріт Джорнал" Анна Макей-Смйт, поінформувала 31-го зріст в СССР в наступному році буде лише на 4,1 відсоток, тобто найнижчий відсоток від часу закінчення Другої світової війни. Він теж заявив, що цюгоричні живна принесли лише 181 мільйон тонн збіжжя, 54 мільйони тонн менше, як передбачувало державний план.

Голова Державного Планування, Николай К. Байбаков, накреслив дуже негативний образ советського економічного життя в наступному році. В додатку до зменшеного росту промисловості та недоворо збіжжя через поганій врожай, він також ствердив, що в наступному році теж зменшиться продукція енергетики.

Володимир Душник

І ЗНОВУ ПОГАНІЙ УРОЖАЙ

зріст в СССР в наступному році буде лише на 4,1 відсоток, тобто найнижчий відсоток від часу закінчення Другої світової війни. Він теж заявив, що цюгоричні живна принесли лише 181 мільйон тонн збіжжя, 54 мільйони тонн менше, як передбачувало державний план.

Голова Державного Планування, Николай К. Байбаков, накреслив дуже негативний образ советського економічного життя в наступному році. В додатку до зменшеного росту промисловості та недоворо збіжжя через поганій врожай, він також ствердив, що в наступному році теж зменшиться продукція енергетики.

Минулого року збір збіжжя, що спричинив поважну кризу, приніс тільки 179 мільйонів тонн, але брак зерна зменшився, коли Америка, після советської інвазії Афганістану, наклала на СССР збіжжєве ембарго. Однак Брежнєв був настільки ширим, що не складав усієї вини на поганій врожай, але також на погану адміністрацію, яка багато завинила в теперішній харчовій кризі.

Кореспондент "Вол Стріт Джорнал" Анна Макей-Смйт, поінформувала 31-го зріст в СССР в наступному році буде лише на 4,1 відсоток, тобто найнижчий відсоток від часу закінчення Другої світової війни. Він теж заявив, що цюгоричні живна принесли лише 181 мільйон тонн збіжжя, 54 мільйони тонн менше, як передбачувало державний план.

Голова Державного Планування, Николай К. Байбаков, накреслив дуже негативний образ советського економічного життя в наступному році. В додатку до зменшеного росту промисловості та недоворо збіжжя через поганій врожай, він також ствердив, що в наступному році теж зменшиться продукція енергетики.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

Ой поїхав старший син, не на війну — а на службу громаді.
Ой поїхав пізнавати він ширшу родину, в 18-ту осінь свою.
..Сину — як було це там, розкажи!"

— Мамо, як це дружньо стояли ми всі там на площі,
З'єднані думкою про братів у тюрмі.
Мамо — як голубів ми на волю пускали,
Волю в неволю несли!
Як це близько та дружньо всім нам було!
Як це мужньо і любі!"

..А потім сину?"

— Потім спільно засіли ми на нарадах,
Спільно про наші діла розмовляли,
За одним це столом:
Піаст і СУМ-А, і ОДУМ, СУСТА

Спільно дороги нам стелялись,
Спільно чинили великі діла!
Мамо, я думаю — це ж варту у 18-мі році дорослим вже бути.

Я думаю — варту ж відчувати силу спільну!"

..А якже ж потім сину, як потім?"

— Не питай мене мамо!
Яксь сильна рука,
Що нитки десь далеко прив'язані нас,
Що десь тягне, більмо затягає і шепче —

"Бери верх! А ні — розпускай, розбивай!
Щоб дві школи були, дві громади, домі,
І два саята, й Шевченки два,
Два 22-го січня,
Й проводи два хоч..."

Ох, я став дуже зрілим у свій 18-ий рік!
Я побачив багато незрілих й незрячих!
Я побачив нитки, що тягнув хтось здалека,
Хтось мотав їх і пугав нас знову.
Так тепер він тягнув тих ялячок на нитках,
Так тепер, бо вже близько Мадриду!"

— О, мій сину! Так боляче прийшлося тобі пізнавати наш світ!!

Так це бачив і знає найстарший мій син — що хоч день —
Кращий день пам'ятаю!
А молодшому сину не вже не судилось уже
Пліч-о-пліч іти з друзями у різних лавах?
Чи сидіти в дружбі при однім панелістим столі?
Доки всі молоді та батьки ще молодіших
На це дозволитимуть —
щоб нитки хтось здалека тягнув,
керував іздалека,
нас штовхав та дівив?

Вже пора ці розбрату нитки, павутиння манди
(що снують павуки жаючі крові-влади) —
Перервати й відкинути чистим і чесним пером,
Власною совістю.
Що ж інше як скажу вже третьому сину, коли підросте?

Одна затурбована мати

жовтня ц.р. з Москви, що передчасні морози в Україні, які почалися минулого тижня, не віщують добра для населення СССР щодо продукції цукру, а теж існує можливість підвищення ціни на цукор у ЗСА.

Хоч 85 до 90 відсотків цукрового буряка вже викопано в Україні, більше як 50 відсотків цієї городини лежить ще на полях і морози можуть її знищити. Експерти з ділянок рілництва твердять, що буряк нищать не тільки морози, але також вода, коли буряк розмірзає при теплішій погоді.

Знищення цукрового буряка може економічно примусити советський уряд шукати за цукровим ринком за

кордоном, що може відчувати Куба на своїй власній продукції цукру, який Москва "викупить" по низьких цінах, як це вона робить зі всіма своїми сателітами.

Коли взяти до уваги, що советська продукція нафтової ропи, згідно з опінією американських знавців, сягає вершка своєї втидності, часом у цій продукції позначиться систематичний спад.

Советські провідники мають тепер чималі клопоти не тільки в аспекті закордонної політики, але також на споживчому і промисловорільничому фронті внутрі СССР.

Ярослав Падох

НАУКОВІ КОНГРЕСИ Й УКРАЇНЬСЬКА УЧАСТЬ

1. "ГАРМІШ 80"

На переломі вересня і жовтня цього року, точніше: від 30-го вересня до 4-го жовтня, у чудовім альпійському місті Гарміш-Партенкірхен відбувся Другий світовий конгрес для советських і східноєвропейських студій, за офіційною скороченою назвою "Гарміш 80". Про нього докладно інформувала О. Кузьмич у "Свободі" ч. 206 з 25-го вересня ц.р., тому подасмо тільки додаткові відомості, зокрема ж ті, які відносяться до участі в ньому українських науковців.

Конгрес, що відбувся під протекторатом президента Західної Німеччини, привітав при відкритті міністер закордонних справ, а баварський уряд, на території якого відбувся Конгрес, влаштував для учасників окреме прийняття. Взвзя в нього участь понад тисяча науковців із 27-ми країн світу, включно з Китаєм. Хоча зі Советського Союзу та його східноєвропейських сателітів зголосилося чимало учасників, проф. Оскар Анвайлер, голова Планувального комітету Конгресу, відкриваючи наради, повідомив, що, крім Югославії, зі східного блоку немає учасників, бо організатори Конгресу не могли погодитися на ультиматум советського уряду, який незадовго перед Конгресом поставив вимогу не допустити на Конгрес советських дисидентів і скреслити з програми панелі: і доповіді про національні справи Советського Союзу. Керманічі Конгресу відповіли, що Конгрес — це наукова імпреза, а західна наука традиційно не обмежує ні тем доповідей, ні добору доповідачів. Тисячна аудиторія прийняла це повідомлення з розчаруванням, що не зможе перевести діалогу з науковцями з-поза залізної застави, а ще більше — з обуренням на поновно яскраво виявлену диктатуру советського уряду не тільки над науковцями СССР, але й нібито, суверенними сателітськими державами.

У конгресовій метушні зокрема помітними були групи українців, поляків і живів. Вони організували цілу низку панелів і доповідей, які порушували їх національну проблематику. На чорній таблиці щоденних конгресових подій були повідомлення про їхні доповіді й зустрічі. Воно й не дивно, якщо взяти до уваги, що хоча чимало українських науковців, які зголосили були свою участь не прибуло на Конгрес, то все ж узяло в ньому участь бодей 30, а в цім — половина членів Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА, Європі й Канаді. Були теж члени Української Вільної Академії Наук в Нью Йорку й Українського Наукового Інституту Гарвардського університету. Шість панелів Конгресу відбулися за головування українських науковців. Панелем про націоналістичні проблеми Советського Союзу керував проф. Ярослав Пеленський; головою панелі на тему десяти років дисидентизму в Советському Союзі й в Східній Європі був проф. Степан Горак, голова Асоціації й для студій націоналістичних справ СССР й його сателітів, яка спонзорувала цей панель. У межах цього панелі виступили доповіді проф. Ярослава Билинського про Гельсінкські комітети в советських республіках. Панелем на тему методологічних проблем керував проф. Петро Потічний, а головою панелі про політичну контролю й патронаж був проф. Богдан Гарасимів.

На окрему увагу заслуговують два панелі, що їх організували українці, й в межах яких виступили доповіді українські вчені. Один з них під назвою "Українська література й мова" організував при допомозі НТШ і ним проводив проф. Дмитро Штогрін. Доповіді в ньому виступили такі професори, як: Юрій Бойко-Блохін з Мюнхенського державного університету, Віктор Свобода з Лондонського університету, Богдан Чопик з університету стейту Юта, Григорій Грабовий з Гарвардського університету, Микола Степаненко з Центрального мічигенського університету й Мирон Новосад із Едджину. Другий панель організував НТШ у ЗСА. Його сесію керував містоголова НТШ проф. С. Горак, а доповіді виступили такі професори, як: Аркадій Жуковський з Національного Інституту мов і східних цивілізацій у Парижі, Ігор Каменецкий з Центрального Мічигенського університету, Богдан Гарасимів із університету в Калгарі та Ярослав Падох із НТШ.

З доповідями виступали й інші українські учені, що їх вони виступили на Конгресі в інших панелях, або самостійно, а саме проф. В. Маркус з Лойдів університету про національні меншості по 1945 рік, проф. Богдан Боцюрків з Карлтонського університету в Оттаві на тему "Інституціональна релігія й політичні зміни в соціалістичній системі", Богдан Осадчук -Кораба з Вільного Університету в Берліні і УВУ про "Історичні джерела до розвитку Советського Союзу і Східної Європи після смерті Сталіна", Андрій Билинський з Інституту східного права, Мюнхен, дві правно-економічні доповіді й ін. Живу участь в Конгресі брали теж професори: І. Ренетар, М. Богатюк, Р. Шпорлюк, Калена Угрин з Франції, М. Палій, В. Дідович з Мюнхену та інші.

На Конгресі приготувано й роздано учасникам резюме більшості зголошених доповідей у двох мовах, які в числі понад 400 обіймають 848 сторінок друку. Схвалено наступний Конгрес відбуті 1985 року в ЗСА. У межах Конгресу відбулася виставка мистецтва ХХ сторіччя, в яку, на жаль, не було включене українське мистецтво, та міжнародна виставка книжок. У цій виставці вже був скромний український відділ, про який поділяли УВУ та НТШ в Європі й ЗСА. У виставку м. ін. ввійшла Енциклопедія Українознавства й післявоєнні видання НТШ. Виставкою цікавилися учасники Конгресу й численні гості. Мірилом зацікавлення може послужити те, що розібрало 250 примірників нещодавно виданого в Нью Йорку каталогу післявоєнних видань НТШ.

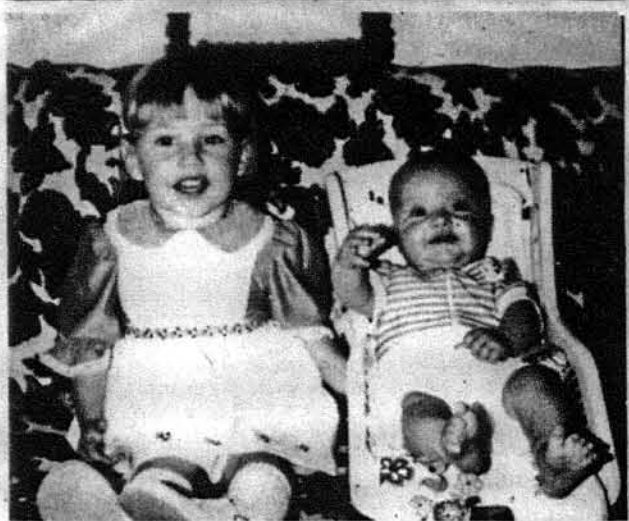
Під час Конгресу, після згаданого окремої сесії НТШ, стараннями й на запрошення цього Товариства, відбулася товариська зустріч учасників Конгресу, їхніх дружин і гостей. Під час гостини прийняли, яких було коло 50, обмінялись своїми спостереженнями щодо Конгресу й підмічували завдання української науки в діаспорі. Піднесено актуальні завдання зв'язані з 1000-літтям християнства в Україні, потребу передруків даних видань НТШ, вагу участі в міжнародних наукових конгресах і скликання світового конгресу української науки, при чому були намагання визначити зміст цього поняття. Наголошено теж потребу використання англословного журналу "Нешенелітіс Пейперс", що його видає товариство подібного імені на спілку з НТШ в ЗСА, редактором якого є проф. С. Горак. (Продовження буде)

ТРИБУНА У.Н. СОЮЗУ

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості, „Свобода” публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Уляна і Марко Симон Павлівські, діти Марійки та Михайла Павлівських, нові члени 434-го Пластового Відділу УНСоюзу в Монреалі, Квібек, Канада.

Михайло І. та Венямин Л. Родрігез, діти Галини та Венямина Родрігез, нові члени 213-го Відділу УНСоюзу в Байоні, Н. Дж. Вписали їх в члени УНСоюзу, набуваючи для них грамоти, дідю і бабця Дмитро та Анна Чиж.

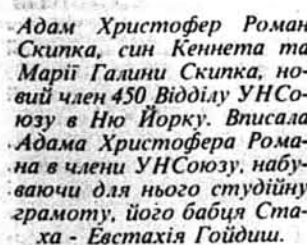
Данута Максимович, донька Анни та Дмитра Кіцаків, нова членка 172-го Відділу УНСоюзу у Вупріані, Н. Дж.

Даня Марія Морозович, нова членка 481-го Відділу УНСоюзу в Карнегі, Па. Забезпечив свою внучку Даню Марію Морозович її дідю Михайло Мишук.

Павло Володимир Мізак, наймолодший член 479-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па., головою якого є його дідунько Михайло Мізак. Для Павла Володимира Мізак закупили студійну (коледжову) грамоту УНСоюзу дідунько і бабуня інж. Володимир та Ірина Медухи.

Адам Христофер Роман Скипка, син Кеннета та Марії Галини Скипка, новий член 450-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку. Вписала Адама Христофера Романа в члени УНСоюзу, набуваючи для нього студійну грамоту, його бабця Стаха — Евстахія Гойдиш.

Мирослава Максимович, донька Анни та Дмитра Кіцаків, нова членка 172-го Відділу УНСоюзу у Вупріані, Н. Дж.

Леся Стефанія Пишняк, донька Василя — та Ольги Пишняк, наймолодша членка 292-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міш. Також братчик Лесі маленький Василько Пишняк є членом 292-го Відділу УНСоюзу.

Ліса Анна Кулітон, донька Давида та Уляни Кулітон, наймолодша членка 245-го Відділу УНСоюзу в Трентоні, Н. Дж. Вписали свою внучку в члени УНСоюзу, заповнюючи її грамоту забезпечення, дідунько Панас і бабуня Настя Діденко.

Адам Христофер Роман Скипка, син Кеннета та Марії Галини Скипка, новий член 450-го Відділу УНСоюзу в Нью Йорку. Вписала Адама Христофера Романа в члени УНСоюзу, набуваючи для нього студійну грамоту, його бабця Стаха — Евстахія Гойдиш.

Ліза Роза Василенко, наймолодша членка 45-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії. Вписали її в члени та набули грамоту УНСоюзу дідю Михайло і бабця Йоландя.

Рената Кондратук, донька Леоніда та Нілі Кондратук, замешкалих у Мангеттені, Кансас, нова членка 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас. Вписали свою внучку Ренату її дідю та бабуня Євген та Ольга Кондратюки, також члени 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас.

Михайло Роман Ганч, син Романа та Марії Ганчів, новий член 336-го Відділу УНСоюзу в Клівленді, Огайо.

Роман Іван Чубатий, син д-ра Володимира та Анни Шуперія Чубатих, новий член 175-го Відділу УНСоюзу в Детройті, Міш.

Марисса Парак, донька Лілі Парак, нова членка 89-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й. Вписали Мариссу в члени УНСоюзу бабуня Варвара та дідусь Іван Лабаш.

Кетлін Смізук, нова членка 261-го Відділу УНСоюзу у Вілліамствані, Н. Дж., для якої закупили грамоту забезпечення УНСоюзу дідунько Михайло і бабуня Марія Смізук.

Рената Кондратук, донька Леоніда та Нілі Кондратук, замешкалих у Мангеттені, Кансас, нова членка 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас. Вписали свою внучку Ренату її дідю та бабуня Євген та Ольга Кондратюки, також члени 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас.

Ляріон Петро Білінський, наймолодший член 83-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, для якого набули грамоту студійного забезпечення в УНСоюзі дідунько Олександр і бабця Тетяна.

Вікторія Марія Кук, наймолодша членка 231-го Відділу УНСоюзу в Кемдені, Н. Дж. Придбали для неї студійне забезпечення в УНСоюзі бабця і дідю Марія та Петро Пітнер.

Христофер Лонгстрет, новий член 83-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па., якого вписали в члени УНСоюзу дідю і бабця Осип та Анастасія Черепак.

Стефан Смізук, новий член 261-го Відділу УНСоюзу у Вілліамствані, Н. Дж., для якого закупили грамоту забезпечення УНСоюзу бабця Марія та дідунько Михайло Смізюки.

Наталя Сохоцька, донька Христини і Матвія Сохоцьких, нова членка 53-го Відділу УНСоюзу в Пітсбургу, Па.

Тарас А. Савка, син Софії та д-ра Богдана Савки, новий член 146-го Відділу УНСоюзу у Воррен, Міш. Союзовою грамотою обдарували свого внука його дідю і бабця Методій та Катерина Іванчуки.

Микола Корстен, новий член 347-го Відділу УНСоюзу у Мілвілі, Н. Дж. Його та його двійняку сестру Єлисавету забезпечила в УНСоюзі мати Катя Корстен.

Єлисавета Корстен, нова членка 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж. Її та її двійняку брата Миколу забезпечила в УНСоюзі мати Катя Корстен.

Роман Олександр і Марко Богдан, сини Андрія і Христі Мельник, та Марічка Галина Христини і Меланія Богдана Лада, доні Романа і Тані Мельник, всі члени 434-го Пластового Відділу УНСоюзу в Монреалі, Квібек, Канада. Вписала їх в члени УНСоюзу їхня бабуня Броніслава Мельник, вдова по покійному головному районному УНСоюзу бл. п. Богданові Мельникові, як теж колишня секретарка 434-го Відділу УНСоюзу.

Христофер Микола Малиновський, син Теодора і Надії Малиновських, наймолодший член 146-го Відділу УНСоюзу у Воррен, Міш. Вписали свого вже другого внука в члени УНСоюзу його дідю і бабця Микола і Марія Гопра.

Михасик Степан Грубець, син Оксани і д-ра Роберта Грубець, новий член 116-го Відділу УНСоюзу Т-ва Вільні Козаки у Трентоні, Н. Дж. Народженому в жовтні 1979 року внучкові закупили студійну грамоту УНСоюзу його дідю С. Петруняк.

Маруся Емілія Кордецька, донька Марусі та Михайла Кордецьких, нова членка 281-го Відділу УНСоюзу в Байоні, Н. Дж. Вписали її в члени УНСоюзу дідю та бабця Микола та Емілія Дворські.

Антін Михайло Кортєз, новий член 367-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й., якого вписали в члени УНСоюзу дідю та бабця Френсіс П. Петрік.

Інгрід Дидин, нова членка 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорд, Коннектикат. Вписали її в члени УНСоюзу в 30-ту річницю їхнього вінчання дідунько та бабуня Іван та Лілі Дидин.

Дам'ян Дидин, новий член 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорд, Коннектикат. Вписали Дам'яна в члени УНСоюзу з нагоди їхнього 30-ліття вінчання дідунько та бабуня Іван та Лілі Дидин.

Христини Г. Рижий, донька Євгенії та Анатолія Рижий, нова членка 6-го Відділу УНСоюзу в Гейтс-он-Гадсон, Н. Й.

Ромчик Т. Станчак, син Оленки з дому Олексія та Ярослава Станчаків, новий член 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас., на руках своєї матері Оленки Станчак. Дідю та бабуня Іван і Ольга Станчак забезпечили свого внука Ромчика студійною грамотою.

„Хто моряком хоче стати, Той грамоту УНС мусить мати. Я тепер сміюся, бо грамоту маю, Без найменших перешкод всі моря родю.”

„Дуже твердо заявив член дідуся, що без поліси УНС не вбереться!”

Христини Г. Рижий, донька Євгенії та Анатолія Рижий, нова членка 6-го Відділу УНСоюзу в Гейтс-он-Гадсон, Н. Й.

Ромчик Т. Станчак, син Оленки з дому Олексія та Ярослава Станчаків, новий член 238-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Мас., на руках своєї матері Оленки Станчак. Дідю та бабуня Іван і Ольга Станчак забезпечили свого внука Ромчика студійною грамотою.

Наташка Пона і на руках у неї сестричка Адріанна Галіна Пона, доні Степана та Люби Пона, це нові члени 445-го Відділу УНСоюзу у Вінніпегу, Манітоба.

Ярослава Лунняк, нова членка 331-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж., якій закупила союзову грамоту її мати Ярослава Лунняк.

Петро Маніста, новий член 173-го Відділу УНСоюзу у Вілмінгтоні, Делавер, якого забезпечив союзовою грамотою його дідусь Петро Стецько.

Степан Вархота, син Ольги та Івана Вархотів, новий член 277-го Відділу УНСоюзу в Гартфорді, Коннектикат.

Андрій Володимир Путиак, новий член 341-го Відділу УНСоюзу у Віндзорі, Онтаріо, син Володимира та Марії Путиак з Вест-Блумфілду, Мішіген.

Джессіка і Сара Білевич, доні Ігоря і Моріні Білевич, нові членки 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Й.

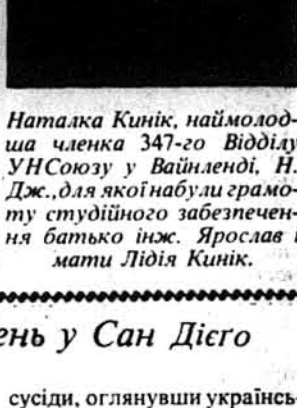
Анна Єлисавета Терлецька, доня д-ра Василя та Єлисавети Терлецьких, нова членка 13-го Відділу УНСоюзу в Вотервільті, Н. Й. Вписали в члени УНСоюзу свою першу внучку дідо Василь та бабуня Катерина Терлецькі.

Беата Шичкевич, нова членка 371-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж. Вписав її в члени УНСоюзу її дідусь Володимир Балабан. Ціла родина Балабанів є членами УНСоюзу.

Анна Івашко, нова членка 172-го Відділу УНСоюзу у Виппани, Н. Дж., для якої набули союзову грамоту батько Іван та мати Олена Івашко.

Наташка Кінік, наймолодша членка 347-го Відділу УНСоюзу у Вайнленді, Н. Дж., для якої набули грамоту студійного забезпечення батько Ігор Ярослав і мати Лідія Кінік.

Захарій Зендран мол., новий член 13-го Відділу УНСоюзу у Вотервільті, Н. Й. Вписали його в члени УНСоюзу дідусь Іван та бабуня Ева Зендран.

Михайло Лунняк, новий член 331-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж., якого вписала в члени УНСоюзу, набуваючи для нього грамоту, мати Ярослава Лунняк.

Марія Лунняк, нова членка 331-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж., для якої закупила союзову грамоту її мати Ярослава Лунняк.

Давид Лунняк, новий член 331-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж., для якої закупила грамоту забезпечення в УНСоюзі мати Ярослава Лунняк.

Український День у Сан Дієго

Сан Дієго, Каліфорнія. — Це найдаліше висунений на південь український осередок над Тихим океаном. Ше біля тридцяти миль — і Мехіко. Чудовий тутешній клімат, — найкращий в Америці, кажуть знавці, — поступається хіба Гваделупу в Мехіко, там різниця температури у році — 10 ступенів, у нас — 35-40. Рослинисті теплі краї, але ростуть і наші тополі, клени та берези, які єдині, крім телевізії, нагадують, що десь там приходять осінь та зима. А тут тепло, сонце і сонце, довгі місяці виглядаємо дощу. Правда, в зимові місяці дощі падають і то які! — ллє, як із відра, казали колись. Тоді рай для охочих: одні женуть на снігові з'їзди, інші з т. зв. «дубагами» — в пустиню. Там відбуваються герці по пісковику вилмах, горбах і долинах, в день і вночі, аж усіх огортає тепла зоряна ніч і повітря пустельне, чисте, особливий аромат якого є тільки в пустелі. Є і такі, які наганяються по снігах і пустелі, ідуть до океану купатися.

Коли минулого року з півсходу видував вітер з Советського Союзу пройшло через нашу хатку, деякі з них повернулися і заявили: — «Ми також українці», — і це була радість для всіх. А в останньому часі новоприбулі з України, крім українців, також жиди і татари, — всі побували у нас.

Кожного року, крім інших імпрез, українська хатка влаштовує Український день. Цьогорічний Український день відбувся 12-го жовтня. Погода була соняшна, тепла. Рушійною силою у його підготовці був голова нашої громади інж. Ярослав Синин та королева — Петрус Луві, королева-репрезентантка всіх національностей, і королева-репрезентантка українців Дана Синин.

А океан! Скільки тут краси — пляжі, вітрильники, риболовство, їзда на хвилях і шораз більше «скуба дайвінг» — водолази. Хто воліє ліс, то за 40 хвилин їзди є на 5-6 тисяч стій висоти і може любоватися горами, каліфорнійськими дубами та соснами. Сан Дієго — найбільша морська база світу, летунська база, місце оборонних інсталяцій, найбільший зоологічний сад тощо. Так званий Балбоа парк — це місце музеїв і архітектурних зразків старої еспанської культури.

Голова учасників усіх національностей, литовець, відкрив свято і поінформовав численні зібрані, що влаштовують цю імпрезу, українці, члени великої нації на сході Європи. Під звук американського і українського гімнів, сотні присутніх стояли з пошаною перед двома державними прапорами. Далі вівення свята перебрала голова Я. Синин. Вітаючи присутніх від українців, він загадав про програму свята, ведення якого передав королеві Д. Синин.

У загальному це — курортне місто, де немає ні одного фабричного димаря чи хемічних випарів. Тут мешкає багато пенсіонерів. У цьому комплексі музеїв і величезного парку, через який щорічно проходить тисячі туристів із цілого світу, стоять колосом під червоною черепицею павільйончик-хатки, збудовані колись урядом для світової виставки. Сьогодні кожна з тих хаток служить якійсь нації світу. На ній повіяв прапор даної держави, а напис на видному місці каже, що це за нація. Вони відкриті кожної неділі. В кожній хатці частують гостей кавою та солодким, показують, що найкращого даний нарід має, де він живе, підземні і надземні багатства, культуру та історію. Тут бувають моряки з цілого світу, студенти та туристи. Не диво, що синьо-жовтий прапор і напис «Україна» є чимсь своєрідним і притягуючим, має багато відвідувачів. Всі ці хатки мають назву «Гавз оф Пасифік Рілейшен», їх завданням є плекати любов між національностями, співжиття. В українській хатці час-то гарячі дискусії. Це наші

сусіди, оглянувши українські експонати і взагалі хатку всередині. — а вона одна з найкращих, особливо мати, де чітко виведені кордони України, хоча хочуть нам доказати, що ми їх окупували.

Другу точку, танок «Ой жала-жала» зі серпом виконала Уляна Ожескишин, майбутня королева української громади. Далі слідував «Козачок» у виконанні молоденької Лесі Вікерт, яка вперше виступала на сцені. Танок «Сіянка» у ст-

левих народних одягах виконали королеви Петрус Луві і Дана Синин. Молодий бандурист Андрій Кистий милоував мистецтвом гри на бандурі, а відтак сильним голосом відіграв одну з дум, уложених його батьком. Захоплюючим був танок «Марічка», який граціозно виконала Уляна Ожескишин. Присутні оплескували танці, убрання, але небагато знало, що у підготовку цього свята Марта Ожескишин вложила багато годин праці, зрештою, не перший раз.

До голосника підійшов голова, пояснюючи ролі дівчат, яких приділено за королев до різних хаток-павільйончиків різних національностей. До речі, — національностей більше ніж хаток. Вони виконують харитативну працю на терені міста, допомагають при влаштуванні національних свят, беруть участь у делегації міста у зустрічах з визначними людьми і гостями та опікуються своїми хатками. За таку багатогранну працю він висловив

вдячність від української громади репрезентантці всіх павільйонів Петрусі Луві та українського павільйону — Дані Синин. Він оголосив, що королевою українського осередку вибрано панну Уляну Ожескишин, а принцесою — Мотрію Климшин. — Лопотях. Обидві нововибрані вручили уступаючим королевам гарні статуетки-трофеї.

Далі виступив танцювальний гурток «Явір» з Лос-Анджелеса. Хлопці бравурно виконали «Запорожця», а дівчата дуже гарно — «Веснянку». Назакінчення жавави «Гопак». Учасники гуртка «Явір»: Марія Романюк, Надя Шалаута, Христия Сарапул, Марта Микитин, Орест Балабан, Бил Кімак, Йосиф Грінда, Роман Хіч, Юрій Цап. Довгі оплески були нагородою для виконавців і організаторів. Богу дякувати, масом чим пишались.

Герега Олександр

Володимир Івасюк у слові, музиці й пісні

Однією із резолюцій Конференції Справ Культури, влаштованій у Торонто в жовтні м.р. Радою Культури при Централі КУК, було — відзначити річницю героїчної смерті Володимира Івасюка.

Провінційна Рада КУК (Онтаріо) у своєму «Бюлетені» звернулася до місцевих Відділів КУК і запропонувала виконавців, які разом із місцевими мистецькими одиницями створили б музично-вокальну частину програми цих відзначень.

Розпочато концерти у пам'ять В. Івасюка частиною «Фестивалю української пісні» в часі Українського Дня Спадщини перед багатотисячною публікою на Онтаріо Плейс, де учасниками були: тенор Едвард Іванко і бандурист Петро Косик; сопрано Оксана Макогон; квартет «Верховина», ансамбль «Сузір'я» та оркестра «Червона рута».

Відділи КУК Торонто й Гамільтону, при співпраці Комісії Справ Культури при ПРО КУК (Онтаріо), влаштовують концерти, присвячені музичній творчості цього талановитого композитора популярних пісень, ще цього місяця: у Торонто — неділя, 23-го листопада, а в Гамільтоні — 30-го листопада.

Програма концертів запланована у формі монтажу, автором текстів якого є Юрій Ганас із Гамільтону, а виконавцями мистецької частини програми в Торонто — юні рецитатори: Оксана Макогон, сопрано, квартет «Верховина» і квінтет «Сузір'я» з Торонто; жіно-

чий хор «Ясмин» із Миссисага та тенор-соліст Віктор Шевель і оркестра «Червона рута» з Гамільтону. Проводять програму виконавці текстів: Христия Бідяк і Віктор Ліщина.

Текст монтажу дещо змінений для гамільтонського концерту, бо там доповідала приятель В. Івасюка Віталій Лехтер, гість із Нью-Йорку. Рецитати виконують місцеві сили, а в музичній частині, крім згаданих вище вокалістів, візьме участь 40-членна струнна оркестра СУС із Гамільтону.

Решта Відділів (Садбурі, Тандер-Бей, Ошава, Віндзор і Ст. Катаринс) ще не скоординували місцевих імпрез, і про дати концертів у пам'ять В. Івасюка буде окремо повідомлено в пресі.

Українська громада Торонто, Гамільтону й околиць своєю численною участю на цих концертах не тільки вшанує пам'ять талановитого українського композитора, який вплив нове життя в українську сучасну пісню, але й заохотить місцеві й приїжджі одиниці до подальшої праці.

Особливо заохочується українську молодь прибути на цей концерт, де вона почує відомі і маловідомі пісні, якими захоплювалася і захоплюється наша молодь в Україні. Тим більше, що переважаюча частина учасників програми — це молоді виконавці, які популяризують пісню, музику й слово Володимира Івасюка.

Провінційна Рада Комітету Українців Канади

Лярыса Анна Федак, доня Надії і Йосифа Федаків, нова членка 170-го Відділу УНСоюзу в Джерсі Сіті, Н. Дж. Вписала Лярысу в члени УНСоюзу, набуваючи для неї коледжову грамоту, бабця Анна Цішук.

Тарас Олександр Куфель, син Юрія та Євгенії Куфель, новий член 57-го Відділу УНСоюзу в Когові, Н. Й. Подбали про те, щоб Тарас став членом УНСоюзу його дідусь та бабуня Іван і Марія Куфель та Йосип і Габорія Білинські, всі члени УНСоюзу.

Михайло Корстен, новий член 347-го Відділу УНСоюзу у Мілвілі, Н. Дж., для якого закупила нову грамоту Катя Корстен. Михайло закінчив з відзначенням Школу Українознавства при УПЦеркві у Мілвілі та раніше належав до танцювальної групи «Чайка».

Андрій Роман Гелетканіч, син Романа та Галі Гелетканічів, наймолодший член 347-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж. Грамоту студійного забезпечення закупили для внука Андрійка бабуня Софія та дідусь Теодор Суцук, який є президентом цього Відділу.

Андрій Мирослава Луців, наймолодший член 339-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії. Новий член Андрій Мирослава є сином Роксолани і Михайла Луців, секретаря цього Відділу та першим внуком доволітих членів УНСоюзу Анни та Мирослава Кушнір.

Олександр О. Сарахан, новий член 153-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії. Забезпечив свого внука Олександра дідусь Володимир Сарахан. Ціла родина Сараханів, тобто батьки Олександра і його брат є членами УНСоюзу.

Ольга Лунняк, нова членка 331-го Відділу УНСоюзу в Мілвілі, Н. Дж., для якої закупила союзову грамоту забезпечення її мати Ярослава Лунняк.

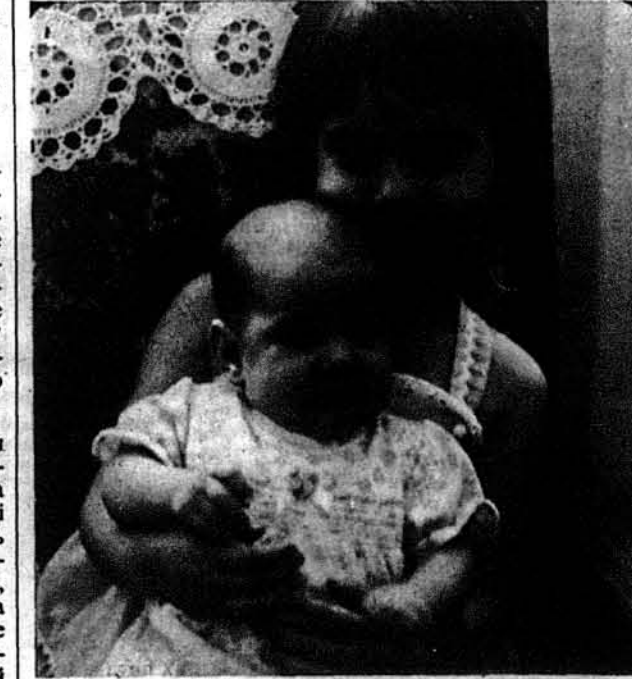
Марко Андрій Кернтський, наймолодший член 430 Відділу УНСоюзу у Філадельфії, якого закупили студійне забезпечення батько Богдан і мати Стефанія Кернтські.

Юрій Феценко Чопівський III, найновіший член Т-ва «Україна», 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні, Д. К. Малий Юрій, учень Школи Українознавства у Вашингтоні та новак місцевої Пластової Станиці, став членом УНСоюзу разом із своєю матір'ю Лярысою Феценко-Чопівською.

Таня Наталя Шуляк, доня Михайла та Софії Шуляк, наймолодша членка 32-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії. Вписала свою внучку в члени УНСоюзу бабуня Емілія Шуляк, доволітих членка УНСоюзу.

Марія Ірина Волес та Лярыса Волес, доні Ірини та Джеймса Волес, членки 165-го Відділу УНСоюзу в Толідо, Огайо. Членами УНСоюзу є також їхня бабуня Соня і дідусь Петро Лагола, який є касиром 165-го Відділу УНСоюзу.

P. O. Box 346 • JERSEY CITY, N. J. 07303

Гемпстед вшанував рід Шухевичів

Заходами 42-го Відділу ООЧСУ 19-го жовтня ц.р. влаштовано академію, присвячену непересічній історії українського народу родини Шухевичів.

Цю імпрезу влаштовано для відзначення 30-річчя героїчної смерті Головного командуючого УПА генерала хорунжого Тараса Чупринки — Романа Шухевича, та майже 30-річного ув'язнення у московських тюрмах і концтаборах його сина Юрія Шухевича.

У годині 10-ї вранці в об-о-х Українських Церквах відправлено Св. Літургію за померлих і живих членів роду Шухевичів, на яких був присутній проф. Валентин Мороз. У годині 3:30 по полудні в залі Українського Імпрез-ального Центру св. Володимира в Юнондейл при участі біля 250 осіб розпочалося свято. Повільно відкрилися заставки і в глибокій тиші ми побачили прекрасну декорацію роботи артиста маляра Ігоря Кучмака — емблема УПА, портрети батька та сина і напис "Вічна Слава Героям".

Академію відкрила голова місцевого Відділу ООЧСУ мгр Катерина Мицько. У короткому, істотному слові вона, між іншим, сказала: Суть мудрості, яку поневолена нація мусить збагнути, лежить в розумінні, що шлях до державної незалежності — це довгий і терни-стий шлях змагань, зрештою кров'ю і потом тих, які на нього вступили; шлях, яким треба йти часто століттями, і який вимагає зусиль і жертв нечисленної кількості поколінь. Таким шляхом іде український народ, а в ньому і рід Шухевичів, який не піддався ані польському, ані московському тиску, не запродав своєї національної гідності, не зрадив українського народу і не пригладив байду до страждань, він вірно служив своєму народові, боровся і далі бореться за нього.

Відтак до дальшого ведення програми мгр К. Мицько запросила колишнього воє-ка УПА, довголітнього в'язня московських концтаборів, учасника сибірських страйків і повстань політ'янів МIRONA Мицько.

Після вшанування одно-вилинною мовчанкою поля-глих за волю України, роз-почалась мистецька програ-ма, в якій брали участь:

Товариство Свята Софія
Комісія Патріаршого Фонду
повідомляє

НА ПАТРІАРШІЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ:

IX

- по дол.:
100.00 — д-р Роман і Лідія Смик в пам'яті бл. п. д-ра Володимира Прокоповича.
100.00 — Анна і Михайло Похмурські.
80.00 — Наталя Масюк.
50.00 — Михайло і Стефанія Шинупа.
30.00 — д-р Марія Козарська в пам'яті бл. п. Володимира Прокоповича; д-р Марія Козарська в пам'яті бл. п. Анни Коваль-Кучинської, матері п. Марії Кіндрат з Рочестер; Корнель і Євгенія Дзюби.
25.00 — Володимир і Лідія Артимішин в пам'яті бл. п. Оксани Артимішин, Олег Тарас і Йоган-на Ратич.
20.00 — Нестор Смал-Стоцький.

Кліфтон, Н. Дж., листа ч. 1191, зібрав Модест Клівак:
25.00 — Модест і Ірина Клівак, Ярослав Герман в пам'яті бл. п. Стефанії Стефанович-Головко.

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра Івана Козія:

- 100.00 — д-р Богдан і Орієна Панасюк.
50.00 — Оля Федун.

Замість квітів на могилу бл. п. Ірини Заблоцької родина і приятелі зложили:

- 50.00 — д-р В. Кучерен.
45.00 — Ю. і Д. Долішські.
30.00 — Т. і Я. Лисинські.
25.00 — Зірка і Горьоднар, Марта і Михайло Кри-жанівські, Христя Бонакорса, Зірка і Роман Во-роника, Гіор і Розалія Ляшко, Євгенія і Володи-мир Коліца, Нестор і Мадга Коліца.
20.00 — О. і З. Питьо, О. і Я. Ципка, Дарія Гук-Шот, Степан Гук, Орест і Іванна Лисинські, О. і В. Завалко.
15.00 — Я. Н. Загайкевич, Я. і К. Кіндзельські, ред. В. і Д. Пасичник.
10.00 — Ю. і С. Питьо, Оля і Володимир Гнатик, д-р Ірина Терлецька, Лариса Даник, Р. і З. Береза, М. і М. Стецькі, Г. і Н. Журавель, Д. і А. Мох.
5.00 — В. Мартинець.

Лейк Джордж, зібрав д-р Роман Осичук:

- 200.00 — Іван і Іванна Антоняк, Нестор Угера.
100.00 — Стефа Діба, д-р Роман і Лідія Осичук.
50.00 — Богдан і Соня Комарницькі, Василь і Марія Любички, Юрій і Марія Сливка, Юрій і Оля Пастернак, Остап Бойчук, Лев Хомяк.
30.00 — Петро і Лідія Завалович.
20.00 — Алітні і Моніка Шмуйль, Петро і Анна Хімяк, Богдан Чумак.

Комісія Патріаршого Фонду Товариства Св. Со-фія широким усьм Великимановим Збірникам і Жертводавцям. Дати на Патріарший Фонд можна складати на руки уповноважених збірників або ви-сылати на адресу:
St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund,
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Всі дані на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна віддати від податку. IRS № 23-74380645

НІ МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ВИСТАВКА КАРТИН

І. БАНАХ-ТВЕРДОХЛІБ

Відкриття цієї виставки, що її патрунував Студій-ний Осередок Української Культури, відбулося в субо-ту, 18-го жовтня ц.р. в галерії Менор коледжу у Філадельфії.

Її відкрив проф. Петро Мегик. Упродовж двотиж-невого тривання виставку відвідало понад 500 осіб.

Символічні картини, кра-свиди, квіти, давні церкви, емаль-представителі Ірини Банах-Твердохліб як зрілу малярку.

У її символічних карти-нах, таких як: "Сибір", "Ук-раїна сьогодні", "Два сві-ти", "Вінниця", "Україн-ська мати на грані двох сві-тів", "Хресна дорога укра-їнської матері" — слідна строга дисципліна компо-зиції і майстерність коль-ористичної структури. В них ще сильно акцентовані емо-ційний клімат, як також і психологічний аспект.

Та найбільше уваги дістав головний доповідь проф. Валентин Мороз. Керівник програми МIRON Мицько представив прелєгента, бор-ця за волю України, відчита-вши уривок із написаної в Україні, але не надрукованої повісті "В тихій Лемківській Строні".

"Злісних, нетрів вишли ті, що залишилися живими. Об-дєрті, голі і голодні, висна-жені, хворі і поранені. Знай-шлися месники, які не випу-стили зі своїх рук мечів, обо-роняли наші землі і не скорі-лись, як інші народи, монго-льській дичі. Довгі роки во-ни відбивали удари східних орді і західних сулиць".

"Дорога перед нашим на-родом важка, важка, терни-ста і ще довго доведеться й-ти оцим кривавим шлях-ом. Але цей шлях, цї терпіння — в нашій історії тільки коротка мить, як блискавка, як буря, а потім не піддає нас сонце щастя".

В часі, коли гість підхо-див до мікрофону, вся зала віддала його бурхливим оплесками і вставанням з місць. Прелєгент, поки дій-шов до характеристики окрем-их постатей з роду Шу-хевичів, зробив глибоку аналі-зу філософських течій, на-яких кристалізувалася нові-тя українська духовність, яка стала основою світогля-ду нового покоління. За сло-вами В.Мороза: "Це поко-ління, яке готувало крок за кроком в школах, універси-тетах, в торжених келях но-ву Україну. Це покоління приготувало могутній зрив 40-их років. Це був час на-шої сили, коли утворилася

Цю величаву імпрезу за-кінчено гимном. "Ще не вмер-ла України".

Всі присутні були запро-шені на каву і солодке, яку приготували пані з ООЧСУ

її церкви, а особливо цер-кви в селах — Конора, Ко-лодін, Дубівці — мають сильні експресійні вальори.

У красвидах і квітах слід-ні вартості декоративного порядку — "Береги", "Парк бозів", "Нагідкі", "Зініт".

Розвиток її стилю, як вид-но, спертий на суто ма-лярському принципі в про-тиворіччя до багатьох су-часних малярів, від яких рисунком і перспектива не є основним критерієм.

Кольори витримані, так сказати б, у хроматичній гамі, розбудованій докору-ги барви головного мотиву. У деяких картинах, зда-валося б, що мисткиня не завдає собі труду мішати фарби, а кладе їх на полот-но прямо з туби, все таки ці сильні акценти чистих барв так розташовані, що справ-ляють прискриме враження.

Загалом малярка шільно зв'язана з дійсністю, яку вона експонує. У цьому саме і полягає її мистецька по-дача.

Приковує також увагу її емаль — "Роменці", "Хри-зантеми", "Мандрівники", "Маки", "Красиві".

Хоча вибірки і бачили мис-тецькою цікаві, ми їх реко-мендували б експонувати окремо, бо вони не дуже то синхронізують із цілістю експозиції.

Пасією малярки є також кераміка. Жаль, що не при-везла більше керамічних експонатів. Особливо добре скомпанований узор на великій вазі, що стояла на столі при вході до галерії з живими квітами.

Ми зупинилися лише на тих творах, які найбільше характеризують мистець-кий почерк малярки. Цим, очевидно, не хочемо обни-жувати мистецької вартос-ті інших експонатів, як, на-приклад, "Портрет жінки", "Натюрморт" — напваки, всі твори цікаві і оригіналь-ні, а це кіба в мистецтві найважливіше. А втім, годі ж говорити детально про 52 праці.

Завершуючи ці рядки, бу-ло б добре, щоб із непер-сичним малярським талан-том Ірини Банах-Твердох-ліб, підбудованим добри-ми малярськими студіями у Львові, а доповненими в ЗСА, познайомилися ще і інші більші українські осе-редки Америки і Канади.

яр.кнй

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього нещадно відійшов у Вічність дия 9 серпня 1980 року наш Найдорожчий Неза-бутній Муж, Брат, Вуйко, Швагер і Кузен

бл. п.

МИКОЛА МЕДИНСЬКИЙ

Оцим хочемо подякувати Всім, які проводили Покійного в останню дорогу, а нам несли поміч, розраду і потику в безмежній скорботі.

Широ-сердечно дякуємо Всесвітнім Отцям: о. Симеона Стефанові Чомкові, о. Романові Вілчак-кому за відправлення Панахиди, заупокойної Жовест-венної Літургії та похоронних відправ, як рідном за прощальні слова над домовиною та могилкою По-кійного.

Щиро дякуємо диригенту хору "Діброва" п. інж. Александрові Пришляку та членам хору, які своєю участю та прекрасним співом звелчали Панахиду, Службу Богу та похоронні відправи.

Сердечно подяку складаємо родина, приятелям та знайомим, які чисельно прибули, щоб своєю участю в похоронних відправах віддати останню прислугу Покійному та відправити на місце Вічного Спо-чинку.

Вельми щиро вдячна Всім, хто, почувши про моє горе, спішили до моєї хати, щоб дістати його зі мною та з багатьма чимсь допомогти.

Особливо дякую Памі Анні Табелі, мій сусідці, яка перша прибігла та поклікала першу наглу поміч. Щиро дякую пани Лесі та Стефанові Мокриць-ким, які не жаліли часу, щоб полагодили необхідні похоронні та інші формальності.

Щиро дякуємо за квіти, письмові, телефонічні та усні вислови співчуття, як також за пожертву на Службу Богу та Іконостас для церкви Св. Арх. Ми-хайла в Гарфурді.

Щиро дякуємо друзям та приятелям за несення домовини.

Щиро подяка п. Ів. Дидинові за приготування поминального обіду.

Щиро подяка п. П. Титорові, голові Народного Дому за прощальне слово.

Щиро подяка управі Народного Дому за від-ступлення залу на тризну.

Щиро подяка Паміам ОЖ ОЧСУ за дарування печива.

Щиро дякую за прощальні слова під час тризни п. В. Василенко, голоді 277 Відділу УНС.

Щиро дякую мому похоронному к. Романові Герасимову, який подкавав в імени рідні за числен-ну участь в похоронах та поминах.

Зокрема невимовно вдячна рідні, приятелям з Нью Йорку, Бруксону, Гарфурду, Гістонбері, Бетерс-філду, які прислали багато часу зі мною, ди-кшились свої обов'язки та піддержували мене мораль-но в хвилини моєї найбільшої болю і смутку.

Хай Всевишній нагородить Вас Всіх своїми ла-скама, а душі Покійного дасть вічний спокій.

Горем опечалена

дружина Ольга з родиною

Другові — на "Прощай..."

(На свіжій могилі св.п. д-ра Євгена Цегельського)

Тяжко вимовити слово "прощай", коли рідні наших мистецьких кадрів так помі-тно рідкопали, із відходом у засвіти мого незабутнього колишнього інспектора Му-зичного Консерваторії М. М. Лисенка у Львові д-ра Євге-на Цегельського. Україна втратила ще одного з нечис-ленних лисенківців, борців за честь і славу української рідної музики, педагога, тео-ретика та широковідомого майстра-скрипаль.

Нелегко прихотилося здо-бувати музичну освіту в чуж-ий мові і чужому оточенні на Чехо-Словацькій в Празі, але здібності та муравліна кропітня праці закінчилися перемогою в його і нашу ко-ристь. Закінчив він студії до-кторатурою із філософії в Карловому університеті в Празі (головні предмети — музикологія і естетика), не-залежно від цього, — Дер-жавну Музичну Консервато-рію у Празі як скрипаль.

З титулом доктора св.п. Є. Цегельський став до пра-ці на овіді Львова у колі на-ших славістичних вельетнів, та-ких як д-р Василь Барвінсь-кий, Станіслав Людкевич, д-р Борис Кудрик, д-р Нестор Ніжанківський і інших. З новою течією методик і педагогічними модерними напрямками взявся із запалом до праці у мистецько-му музичному житті. Дав ряд самостійних цювочі-рних концертів при співучасті піаністів Романа Сімовича, Володимира Божейко, Ро-

мана Савицького тощо. Пра-цював як керівник кабінету Музичного Мистецтва Ін-ституту Народної Творчос-ті; був головним організа-тором і мистецьким керівни-ком величавого крайового конкурсу хорів, що закінчив-ся триденним змаганням фі-налістів, і вкінці — концер-том дев'яти хорів — перемо-жців у Великому Театрі Львова.

Неважаючи на колосаль-ні знання, св.п. д-р Євген ні-коли не надучивав свого "я", був дуже вразливий і скро-мний, по-батьківськи розв'язував не раз дуже складні і неприємні проблеми з наши-ми музичними філіями-шко-лами.

На еміграції очолював музичну школу в таборі в Ашафенбурзі, виступав солі-стом на багатьох академіях і концертах, був концерт-майстром оркестри театру Володимира Блавацького. Диригував хорами, давав вистави з молоддю ("Лем-ківське весілля", "Ой, не хо-ди, Грицю", "Запорожець за Дунаєм" і інші). Останніх 12 літ вчив у публічних шко-лах Рочестеру гри на струн-них інструментах.

Прощай, мій дорогий і незабутній інспекторе, нехай наша спільна мрія про волю України й української музики міражами чесно про-йденного шляху вколює те-бе до вічного сну.

Євген Пасіка

ПОДЯКА

3 Вожої волі, в день Покрови Пречистої Діви Марії — 14 жовтня 1980 р., нещадно відійшла у Вічність, в наслідок розриву серця

бл. п.

НАТАЛІЯ ПРИШЛЯК

з дому ФІЛЬВАРКІВ

залишаючи в жалобі мужа Ярослава і сина Ігоря.

В нашому безмежному болі по втраті незасти-гнутої Дружини і Матері ми одержали велику мораль-ну підтримку, розраду й поміч від найближчої Родни-ни, Друзів, Знайомих, суспільно-політичних Органі-зацій і деяких членів Української Спільноти, за що дякуємо особливо Всім найсердечнішу подяку.

В першу чергу щиро дякуємо Всім о. д-рам І. Мончакові — парохом, Всім о.о. Митратові І. Гаври-люкові, Митратові Я. Гаймановичеві, Крилошанові В. Бринявському за відслушення Панахиди, похорон-них відправ і за слова духовної потіхи. Дякуємо та-кож Всім о. І. Кутапелі, керівникові місцевої станції Української Православної Церкви пров. Квебеку за вислови співчуття та молитви за упокій душі По-кійної. Особливо дякуємо Всім о. Митратові І. Генеральному Вікарію І. Гаврилюкові за глибокі змісто-ві прощальні слова в часі відправ похоронних обрядів в парафіївській церкві св. Арх. Михайла в Монреалі.

Ми невимовно вдячні кузинам Кирієлені Приш-ляковій з Родиною за опіку в перших днях нашого тяжкого горя і за надгробне прощання Покійної від Родини. В початках ми одержали велику підтримку також від Л. Р. Каваленко — Кучменді, Л. Левачко, Я. Роздобної, Е. Сабіні і друзів.

Вішнього серця дякуємо всім Рідним, Друзям і Знайомих за прекрасні квіти й листки з квітами, за особисті, письмові, телефонічні і телеграфічні вислови співчуття, за громадську участь у похоронних відпра-вах і за щедрі пожертви на допомогу для потребую-чих в Україні. Нам прикро, що не можемо кожного окрема повністю згадати, бо їх сотки. Зокрема дякуємо Головному Управі ЛВУ в Торонто за переведен-ня там зібраних на Визвольний Фонд, замість квітів на могилу Покійної. Список жертводавців погляньте на сторінках тижневика "Гомон України".

У своїй подяці обізваємося до відмічення про-відних осіб, установ і організацій, що зложили листки і прислали кондольційні листи і телеграми: Дост. Я. Остєнух з Дружиною Славою — голова Проводу ОУН, проф. д-р Я. Рудницький — від уряду УНР в екзилі, Голодний Провід ОУН, д-р Ст. Галамалі — голова Гол. Ради ОУН, д-р Р. Малашук з друзями — від СУВФ, ред. В. Мазур — від ОУВФ в ЗСА, д-р Ю. Заблоцький, інж. В. Олесюк, ред. І. Дмитрієв — від друзів з Англії, д-р В. Косик — від друзів з Франції, мгр О. Коваль і о. д-р В. Курілас — від друзів з Бельгії, Друзі Націоналісти Америки, Го-ловна Управа ЛВУ, Головна Управа ОЖ ЛВУ, Ди-рекція В-ва "Гомон України", ОУВФ в Чикаго, А. Качор — голова ООЧСУ в Нью Йорку, соти. Я. Кузь-ба з Дружиною — голова Відділу КУК-у, Відділу ЛВУ і ОЖ ЛВУ в Монреалі, Провід С.Т. "Україна" д-р Кеорик Вадиан — від Федерації Етнічних Груп Квебеку, Екзекутива Французького Т-ва св. Івана Християн, нотар Іван Гіру — від Управи спеці-альних послуг Т-ва св. Івана Християн, Еміль Го-рнер — від Ліберальної Парції Квебеку, Дирекція Польської Кредитової Спільноти, о. І. Бравліна, Мері-но Лісес і Мілан Борч — від Об'єднання Хорватів д-р Ніколай Зольняк — від мадярів. Всі ті вели-кі пам'яті й пошани для Покійної є для нас символом єдності в боротьбі й терпіннях за здійснення наших Ідеалів.

З невимовною вдячністю висловлюємо найгріш-шу подяку всім промовцям, що виступали зі спогада-ми про Покійну в часі поминах по черзі: Евст. Леп-ков, Паміатіві Я. Бринявському — від Відділу ОЖ ЛВУ, мгрів С. Орлишук, інж. Т. Дурбачко, д-роні Ст. Куріласові, інж. А. Кішці, проф. М. Андрухоні — від ОУВФ, о. Митр. І. Гаврилюкові — від УНКАС. Всі виступи були навіяні любов'ю й пошаною для Покійної.

Ми невимовно вдячні Всім, що доддали свої дати на Заупокойні Служби Боги: Членам нашої Рідні, Жіночій Лаві СУМ-у, Філомонові Квасниці, Пастерам Дурбачам з Ірвінгтону і Чикаго, Луговим, Чабанам, Шаранам.

Сердечно дякуємо Всім за молитви, відправа-дження Покійної на місце Вічного Спочинку і за ла-скаву участь у поминах. З глибокої душі дякуємо мрові Гр. Опішкови, прибраному членові нашої ро-дини, за вміле, зворушливе й візріцве переведення програми поминах.

Хай Всевишній Господь одбавить Всіх своїх пе-чирних дітьми, а душу Покійної прийме до свого небесного царства.

Всім велике — спасибі!

Ярослав — муж

Ігор — син

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО МАДЕН, член УНС Відд. 291 ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо, помер 25 липня 1980 р. на 74-му р. життя. Нар. в Перемислі, Україна; членом УНС став 1987 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Михайла, дочку Маріанну, 7 внуків і 5 правну-ків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Пав-ла в Парма, Огайо.

Вічна Ному Пам'ять!
Віра Напора, секр.

ВАСИЛЬ ГУСАР, член УНС Відд. 338 Т-ва Софія в Клівленді, Огайо, помер 25 липня 1980 р. на 92-му р. жит-тя. Нар. 1887 р. в с. Сущи-чів Велика, пов. Старий Самбір, Львів, Україна; членом УНС став у 1916 р. Залишив у смутку сина Ни-колу, дочку: Стефанію і Анну та 4 внуків. Похорон відбувся 29 липня 1980 р. на цвинтарі Бруклін Гайтс, Клівленд.

Вічна Ному Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

ІВАН ЛИСАК, член УНС Відд. 76 св. Івана Хрестите-ля в Ньюарку, Н. Дж., по-мер 25 липня 1980 р. на 68-му р. життя. Нар. 1912 р. в Докматорі, Тернопіль, З. Україна; членом УНС став 1959 р. Залишив у смутку дружину Гелен, сина Баге-на і Василь, дочку Ольгу і 4 внуків та близьку їй дальшу родину. Похорон відбувся 29 липня 1980 р. на цвинтарі Голлівуд, Юні-он, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
Юлія Демчук, секр.

ЮРІЙ ДУБЕЦЬКИЙ, член УНС Відд. 171 ім. Леся Українця в Джерсі Сіті, Н. Дж., померла 28 липня 1980 р. на 65-му р. життя. Нар. 1916 р. в Мостиськах; членом УНС став у 1969 р. За-лишив у смутку дочку: Ірену і Марі та 3 внуків. По-хорон відбувся 30 липня 1980 р. на цвинтарі Голд Крос, Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
С. Раци, секр.

ЯКІВ ЮРОВИЧ, член УНС Відд. 351 Покр. Преса, Во-городини в Натара, Болгарія, помер 30 липня 1980 р. на 59-му р. життя. Нар. 1921 р. в с. Лисівці, пов. Ізяслав, Україна; членом УНС став 1972 р. Залишив у смутку дружину Анелю, дочку Стефанію, сина Ми-хайла та внучку. Похорон відбувся 2 серпня 1980 р. на цвинтарі Гейт оф Генен в Левістон, Н. Й.

Вічна Ному Пам'ять!
Едвард Гринци, секр.

МИХАЙЛО ЗДОРОВ, член УНС Відд. 83 ім. Івана Франка у Філадельфії, Па., помер на 72-му р. життя. Нар. 1907 р. в Старому Самборі. Залишив у смутку дружину Софію, дочку Ан-ну, двох синів, 3 внуків і 2 правнуків. Похорон відбувся 4 серпня 1980 р. на цвин-тарі Окленд у Філадельфії, Па.

Вічна Ному Пам'ять!
А. Кушнір, секр.

МИКОЛА ОЛЕК, член УНС Відд. 22 Т-ва Доброї Волі в Чикаго, Іл., помер 5 серп-ня 1980 р. на 64-му р. жит-тя. Нар. 1916 р. в Клівленді, Ог.; членом УНС став 1938 р. Залишив у смутку жінку Гелен, сина Стефана, матір Марію, трьох братів і бага-то братів. Похорон від-бувся 9 серпня 1980 р. на цвинтарі св. Петра і Пав-ла в Парма, Огайо.

Вічна Ному Пам'ять!
Гелен В. Олек, секр.

МИХАЙЛО ЦИВАК, член УНС Відд. 430 Т-ва Діс-тер"

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелья Твардовський

Переможці відбиванкового (трийкового) турніру в Равінд-Лейку. Стоять (зліва): Б. Білінська, А. Завадович, Т. Білінська, М. Волинська, Б. Сірий, О. Дахнівська, А. Голінський, Д. Емич, О. Сандуляк, Р. Марушка, А. Челя, М. Маркевич. Клячуть (зліва): У. Білінська, Х. Дигдало, А. Коломинець, І. Гриневич.

УСПІХИ СПОРТОВЦІВ УСВТ ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ у ШКІЛЬНОМУ СЕЗОНІ

Продовжується спортивний сезон у вищих і середніх американських школах. Як і в попередніх роках, із задоволенням відмічаємо великі успіхи спортсменів „Ч. Січі“, що виступають під сучасну пору в різних ділянках шкільного спорту.

КОПАНИЙ М'ЯЧ

Маркіан Хамуляк, вихованець „Ч. Січі“, багаторіч-

ний учасник Спортової Школи „Ч. Січі“, воротар і провідник юнацької дружини „Ч. Січі“. 29-го жовтня ц. р. досягнув новий рекорд в дружині Кін коледжу — в 8-й грі за порядком не пропустив жадного гола. Ця дружина, тренером якої є професійний учитель фізичного виховання і довголітній змагун копаного м'яча „Ч. Січі“ Анастасій Охрименко — в Нью Джерсі Стейт Коледж Конференції займає перше місце. Євген Турянський, виз-

начний змагун юнацької дружини „Ч. Січі“, виступає в дружині середньої школи Колумбія в Мейлвуді, яка займає чолу позицію у своїй групі і є знову кандидатом на чемпіонат стейту. Тренером цієї дружини є довголітній член Управи УСВТ „Ч. Січі“ Євген Чижович.

ВІДБИВАНКА

Найкращими змагунками в дружині студенток Ратгерс університету в Ньюарку є Петрус Голі і Ірка Дармохвал, обидві спортсменки „Ч. Січі“. В дружині студенток Кін коледжу вибивається Люся Тицька, змагунка 1-ої дружини „Ч. Січі“.

ТЕНІС

Великих успіхів добилися в тенісовій дружині середньої школи Мільбурн, сестри Люба і Олена Матківські, обидві найвизначніші тенісистки „Ч. Січі“. В попередньому році Люба разом зі старшою сестрою Зеною виконували обов'язки інструкторок тенісу в Спортивній Школі „Ч. Січі“. Молодша, Олена, була учасницею тенісового вишколу.

Завдяки цим визначним тенісисткам дружина Мільбурн між найкращими 20-ма дружинами стейту займає друге місце. 29-го жовтня ц. р. в Стейтському дружиновому фіналі Люба перемогла сильну конкурентку школи Гадонфілд Деле Зелук вислідом — 6:4, 6:4. Завдяки цій перемозі Люба цим самим ввійшла до чвертьфіналу стейту в окремих грах.

УАСТ „ЛЕВИ“ ЧІКАГО ЗАКІНЧИЛИ РОЗГРИВКИ КОПАНОГО М'ЯЧА

У попередніх двох роках „Леви“ були першунями своєї групи у Вищій Дивізії. Цього року, натомість в осінній рунді мусили завзято боротися за кожну точку, бо їм загрожував спадок до Першої Дивізії. Дуже слабо грали „Леви“ у весняній рунді, в якій на 16 можливих точок здобули тільки шість. Вони дещо надолужили в осінньому сезоні, здобувши 8 точок (разом 14 точок), завдяки яким врятувалися від деградації.

Окремі висліди „Левів“ в осінній рунді розгрівок: „Леви“ — Грін-Вайт — 2:0, Марунс — 2:2, Вісла — 0:1, Ігелс — 1:0, Пампас — 1:1, Шабен — 1:2, Літс — 1:1, Лайтінг — 0:0.

Цьогорічні змагання „Левів“ повинні бути пересторогою для дружини, що треба грати цілий рік, щоб пізніше при кінці сезону не

стояти перед загрозою впаду до нижчої класи. Провідниками дружини були — Анастасій Гордінський та Вадим Мішалов.

Роман Б. Припхан

ТРИЙКОВИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР УАСТ „ЛЕВИ“ ЧІКАГО

У днях 20-го та 21-го вересня цього року, відбиванкова ланка УАСТ „Леви“ Чікаго влаштувала на оселі Равінд-Лейку великий трийковий, відбиванковий турнір, у якому взяли участь змагунки з Ньюарку, Філадельфії, Клівленду, Детройту, Медісон, Шампейну, Сінсінаті та Чікаго. Разом в цьому турнірі змагалися 24 дружини в 3-ох групах: чотири в юнацькій, вісім в жіночій і дванадцять — у чоловічій. Напочатку дружини змагалися в окремих підгрупах, системою „кожний з кожним“, після чого першуні підгруп грали елімінаційною системою (програв — відпав). У юнацькій групі переможцем вийшла дружина в складі: Коломинець, Сандулек, Гриневич. Першуню жіночої групи стала дружина — Умена, Ту-ня і Богдана Білінські та Арета Голембіовська.

Найбільш емоційними, однак, були змагання чоловічих дружин, між якими змагалися теж сильні трийкові деяких американських дружин. У фіналі, якому приглядалося багато гостей (цього ж дня на оселі відбувався лікарський пікнік), дружина з Чікаго (Маркевич, Марушка та Челя) перемогла після завзятої гри дружину з Ньюарку (Голінський, Емич, Завадович, Сірий) вислідом 2:1 сетів (9:15, 15:13, 15:11).

Усі змагунки, що здобули в своїх дружинах перші та другі місця, одержали Трофеї, що їх уфундувала Каса „Самодопомога“ в Чікаго. Нагороди вручили д-р І. Лисейко (Каса „Самодопомога“); інж. І. Білінський (Управа оселі) та Припхан (Управа УАСТ „Леви“).

У суботу ввечері відбулася товариська забава, в якій взяло участь близько 200 осіб. Найбільше праці у підготовку та проведення цього турніру вложили Б. Маркевич та М. Вишницький. При цій нагоді УАСТ „Леви“ складають щирі подяки УНСОЗОВІ, який, розуміючи вагу фізичного виховання української молоді, зложив на потреби Т-ва дотацію в сумі 300 доларів.

Роман Б. Припхан

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА та ДІДУНЯ

бл. п.

СТЕФАНА КОНАШЕВИЧА

будуть відправлені СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в четвер, дня 20-го листопада 1980 року в соборі Непорочного Зачаття у Філадельфії, Па.; в церкві Царя Христа у Філадельфії, Па. та в церкві в Лорді, Франція.

Про участь і молитви за спокій душі Покійного просять у глибокому смутку: дружина — МАРІЯ донька — ХРИСТИНА ПЕРФЕЦЬКА з мужем ЮРІЕМ внучки — ТАНЯ і МАРТУСЯ

Винниченківська Комісія УВАН

Неспіла сума вістка, що 5-го листопада 1980 р., несподівано, помер

бл. п.

ІНЖ. ВОЛОДИМИР БОГАЧЕВСЬКИЙ

Українська Громада зазнала великої втрати, відійшов від нас ширій патріот, людина широких культурних і громадських зацікавлень, постійний прихильник і жертводавець Винниченківської Комісії УВАН.

Вельмишановній Дружині п-ні Тетяні та всій Його Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВИННИЧЕНКІВСЬКА КОМІСІЯ УВАН

Український Спортивний Клуб в Нью Йорку

повідомляє усе своє Членство, що 4-го листопада 1980 р., відійшов у Вічність довголітній член та добродій Клубу

бл. п.

ВОЛОДИМИР ПЕНКАЛЬСЬКИЙ

ПОХОРОНЕНО Покійного в дні 7-го листопада 1980 р., на цвинтарі "Gate of Heaven".

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОМУ!

Опечалений Рідні висловлюємо наше глибоке співчуття.

Управа УСК-у

Ресорт Військових Справ УНР в екзилі та Крайова Орденовська Рада у Філадельфії

діляться сумною вісткою з кол. Українським Вояцтвом та Українським Громадянством, що 6-го жовтня 1980 р. у Філадельфії, Па., відійшов від нас у Вічність

бл. п. сотник

СТЕПАН ТУЛЮК - КУЛЬЧИЦЬКИЙ

заступник Голови Крайової Орденовської Ради на Америку. ПОХОРОН відбувся 11-го жовтня 1980 року з церкв св. Миколая на цвинтарі у Факс Чейс — Філадельфії, Па.

ВДостойній Родині Спокоїного висловлюємо наше глибоке співчуття.

РЕСОРТ ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ УНР в ЕКЗИЛІ КРАЙОВА ОРДЕНСЬКА РАДА у ФІЛАДЕЛЬФІЇ

З глибоким смутком сповіщаємо, що дня 4-го листопада 1980 р., упокоїлась в Бозі, у Винниках біля Львова, на 89-му році життя,

бл. п.

ІРЕНА ГІРНЯК

кол. вчителька на Рідних Землях.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Опечалені:

сестри: ОКСАНА МАРТИНЕЦЬ з родиною ТЕТЯНА БОГАЧЕВСЬКА з родиною брат — АНДРІЙ ГІРНЯК з дружиною, Канада та ближча і дальша Родина в Україні й у вічному світі

В ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Улюбленого і Незабутнього МУЖА, ТАТА І ДІДА

сл. п.

ЛЕВА КУДЕЛІ

буде відправлена

ПАНАХИДА

у неділю, 23 листопада 1980 року, після Служби Божої в катедрі св. Володимира в Нью Йорку 160 Вест 82-га вул.

Вдова — РАІСА

Син — РОМАН з дружиною МЕЛАНІЄЮ

Внук — ГАВРИЛ

Рівночасно в цей день буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ нашої Дорогої і Незабутньої МАМИ, БАБУНІ І ПРАБАБУНІ

сл. п.

МАРІЇ ЩИРСЬКОЇ

що відійшла у Вічність 28-го липня 1980 р. на Волині.

Донька — РАІСА з родиною

Друзів і Приятелів просимо помолитися разом з нами за спокій їхніх Душ.

В Сороковий День Смерти

сл. п.

ІНЖ. СТЕПАНА КУЛЬЧИЦЬКОГО

довголітнього Голови та Почесного Голови Комітету „ЯВОРІЩИНІ“ на видання регіонального збірника „ЯВОРІЩИНІ“ — замість квітів на могилу, складають:

по 25.00 дол. — Харамбура Іван;
по 20.00 дол. — Бриттан Роман, Гентош Іванна, Косик Василь, Масюк Ярослав, Масюк Степан;
по 15.00 дол. — Масюк Марія і Мирон;
по 10.00 дол. — Барагура В., Ванчицька Ірина, Гіба Олена, Климич Олена.

Об'єднання Лісників і Деревників в Нью Йорку, Н. Й.

діляться сумною вісткою, що дня 8-го листопада 1980 р., на 83-му році життя, відійшов у Вічність

бл. п. інженер лісник МИХАЙЛО ГАВРИЛЮК

ВШ. Дружині, Синові та Родині Покійного глибокі співчуття складають —

Управа і Члени ОБУЛІД-у

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА

бл. п.

МИХАЙЛА МИХАЙЛОВИЧА НЕСІНА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в четвер, 20-го листопада 1980 року, о год. 9-й ранку в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дружина — ОЛЕНА

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 10-го листопада 1980 р., ввечері, з Волі Всевишнього, відійшла від нас, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, на 95-му році свого трудолюбивого життя,

наша Найдорожча МАМА, БАБУЦЯ, ПРАБАБУЦЯ, ТЕЩА І ТЕТА

бл. п.

ЕВГЕНІЯ з ДУРБАКІВ СКАСКІВ

вдова по о. світників Григорієві.

ПАРАСТАС — в середу, 12-го листопада 1980 р. в похоронному заведенні Gray Funeral Home, Inc., 100 E. Main Street, Port Jervis, N.Y.

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ в четвер, 13-го листопада 1980 р., о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Володимира у Глен Спей, Н. Й., о год. 10-й — СЛУЖБА БОЖА, а опісля на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

дочка — ЛЮБОВ ЮРКІВ з мужем СТЕПАНОМ син — о. БОГДАН СКАСКІВ з дружиною МИРОСЛАВОЮ Внучи, Правнучи, Братанки, Пратанці, Сестринки, Сестринці з Родинами та ближча і дальша Родина в Америці, Аргентині, Канаді і в Україні

Замість квітів на могилу Покійної, проситися складати пожертви на: Крайовий Собор Преса. Родини у Вашингтоні або на Українську Католицьку Церкву в Лорді.

83-й Відділ Союзу Українок Америки

впаштовує

в неділю, 23-го листопада 1980 року, від 9-ої рано — 2-ої по пол.

ЯРМАРОК

в доміві оо. Василіян в Нью Йорку, Н. Й.

27 Схід 7-ма вул.

В ПРОДАЖУ: ДИТАЧІ КНИЖКИ та ІГРАШКИ, ХУСТОЧКИ, СЕРВЕТКИ, ВИРОБИ з КЕРАМІКИ, ПРИКРАСИ на ЯЛІНКУ ТА ІНШІ ЦІКАВІ РІЧІ ДЛЯ ОСОБИСТОГО І ДОМАШНЬОГО ВЖИТКУ.

ДОБІРНЕ ДОМАШНЄ ПЕЧИВО.

Запрошуємо все Громадянство на Ярмарок.

Українське Патріархальне Товариство Відділ Ньюарк-Ірвінгтон, Н. Дж.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

із вибором керівних органів Відділу відбудуться

в суботу, 29 листопада 1980 р., о год. 5:30 по пол. в залі Чорноморської Січі в Ньюарку, Н. Дж. 680 Sanford Avenue

До участі запрошуюється всіх наших Членів.

КОМІТЕТ ГЕЛЬСІНСЬКИХ ГАРАНТІЙ ДЛЯ УКРАЇНИ (Вашінгтон)

„СМОЛОСКІП“

впаштовують інформаційно-звітні вечори для української громади на тему:

УКРАЇНСЬКІ ПРОБЛЕМИ І ДІЯЛЬНІСТЬ В ЧАСІ ГЕЛЬСІНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В МАДРИДІ

На вечорах виступлять особи після повороту з Мадриду, де вони провели перших три тижні:

Д-р НАНА СТРОКАТА-КАРАВАНСЬКА

Закордонний представник Української Гельсінської Групи

ХРИСТИНА ІСАЇВ

Комісія Прав Людини СКВУ (виступить лише в Торонті)

АНДРІЙ КАРКОЦЬ І АНДРІЙ ФЕДИНСЬКИЙ

а також

Д-р АНДРІЙ ЗВАРУН І ОСИП ЗІНКЕВИЧ

Комітет Гельсінських Гарантії для України і „Смолоскіп“

Після виступів — запити і сугестії.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ДОВІДАТИСЯ:

- Які українські проблеми виникають у зв'язку з Мадридською конференцією;
- З якими вимогами, пропозиціями і сугестіями їхали українські представники в Мадрид;
- Що і як робили українські представники в Мадриді;
- Хто і як представляв українську справу в Мадриді;
- Які українські матеріали були розповсюджені в Мадриді та оглянути спеціальну виставку;
- Якщо Ви хочете одержати відповідь на ці й багато інших питань —

ПРИХОДЬТЕ НА ВИСТУПИ В ТАКИХ МІСЦЕВОСТЯХ:

ВАШІНГТОН: п'ятниця, 28 листопада 1980 р., год. 7:30 веч., зала Українського Католицького Собору Преса. Родини, 4250 Harewood Rd., N.E., Washington, D.C. 20017.

НЬЮ ЙОРК: субота, 29 листопада, год. 4-та по пол., зала аудиторії школи св. Юра, St. George Auditorium, 215 East 6th Street, New York, N.Y. 10003.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ: неділя, 30 листопада, год. 4-та по пол., зала Українського Культурно-Освітнього Центру, 700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa. 19111.

ТОРОНТО: субота, 6-го грудня, год. 7:30 веч., зала Інституту св. Володимира, 620 Spadina Avenue, Toronto, Ont. Canada.

Головний Екзекутивний Комітет...

(Продовження зі стор. 1)

Прибутки „Свободи“ дали загальну суму \$593,481, а видатки \$590,063. Так прибутки, як і видатки зросли приблизно на \$60,000 у порівнянні з попереднім роком. УНСОЮЗ заплатив „Свободі“ за членів майже \$300,000, що є на \$18,000 більше, ніж в 1979 році. З уваги на те, що з кінцем вересня ц. р. було дуже багато незаплачених рахунків, треба сподіватися, що прийдешнє ще значно збільшити субсидію „Свободі“.

Сума передплати за англомовний „Український Виживік“ зросла на \$13,750 від членів та на \$3,652 від не-членів. За друкарські праці одержано \$71,768, що є на \$35,063 більше, ніж в минулому році. З продажу альманаху прибула сума \$28,000, що також вказує на зріст на суму \$9,891.

У видатках найбільший зріст виказують платні працівники і редакторів, як і кошти матеріялу і поштової пересилки.

Звітуючи про фінансовий стан Корпорації Дому УНСОЮЗ У. Дячук ствердила, що з кінцем жовтня ц. р. всіх прибутків було на суму \$1,461,460. Слід припускати, що до кінця біжучого року чинити й інші прибутки принесуть ще додаткових \$291,000, що дасть загальну суму \$1,752,394. Для порівняння головний касир подає, що за рік 1979 корпорація виказала прибутків на суму \$1,707,500, а в 1978 році — \$1,581,369.

Видатки за десять місяців дали суму \$1,302,652, що є \$284,487 більше від загальної суми з 1979 р. Головний касир сказала, що цього року виплатила Корпорація УНСОЮЗОВІ відсотки за позичку в суму \$228,750, тоді, коли минулого року такої виплати не було в перших 10-ох місяцях року. Зросли видатки на опал і охолодження на \$35,000 і дали загальну суму \$196,772.

Також були вищі видатки на вдержання будинку за окладу на потребу перемалювання багатьох приміщень і деяких навіс.

Коротким описом перебігу нарад Окружного Комітету в Детройті, Міч., в яких вона взяла участь по передньому вечору, головний касир закінчила свій звіт.

З уваги на те, що до Головної Канцелярії якраз прибув Андрій Кейбіда, організатор щорічної прогулянки кораблем, учасники наради заслухали його звіт, до якого теж долучив деякі статистичні дані д-р Фліс, та обговорили можливість влаштування двох таких прогулянок в травні і червні наступного року, стверджуючи, що вони пройшли дуже успішно і корисно для учасників і для УНСОЮЗУ.

Звітуюча продовжувала

потрібні матеріяли для фільмів.

Закінчуючи свій звіт, головний секретар поінформувала, що в порозумінні з актуаріями приготовлено пропозицію нових вікових меж та максимальних сум забезпечення без вимог лікарських оглядин. Вони значно вищі від теперішніх, але потрібні для посилення членської кампанії та зохоти кандидатів у члени до забезпечення на вищі суми в УНСОЮЗІ, який забезпечує членів на суми до \$100,000.

Звіти заступників головного передсидки

Заступниця головного передсидки М. Душнік інформувала про свою участь в організаційних нарадах Окружного Комітету та про репрезентативні функції, які вона виконувала на доручення Екзекутиву. Вона репрезентувала УНС на тенісних і плаваннях чемпіонатах УСЦАК на Союзівці та брала участь 25-ий рік підряд, що є рекордом, у цих тенісних змаганнях. Була майстром церемоній під час відзначення Тижня Поневолених Націй в Нью Йорку, представила президента-електа Рональда Регена під час зустрічі з представниками братських союзів в Нью Йорку, була делегатом УНСОЮЗУ на XIII Конгресі Українців Америки та репрезентувала УНСОЮЗ на відзначенні 25-річчя УСЦАК на Союзівці. Досі вона організувала три нові члени, в тому одного на 10,000 дол. забезпечення, і сподіватися збільшити це число до кінця року.

Д-р М. Куропас також звітуюча про свої репрезентативні завдання, зокрема його участь в імпрезі „Українського Евангельсько-Баптистського Об'єднання в Чикаго, члени якого дуже тепло відносяться до УНСОЮЗУ. Він також репрезентував УНСОЮЗ на XIII Конгресі КУК і звітуюча про його перебіг. Д-р Куропас повідомив про його найменування до Крайового центру міських етнічних справ на трирічну каденцію, про можливість одержання більшої дотації (гренту) на написання праці про історію українського поселення в ЗСА та про можливість публікації його докторської праці Північним іллінойським університетом. Заступник головного передсидки, за згодою Екзекутиву, буде консультантом С. Новицького у підготовці змовлення УНСОЮЗОВІ членів, разом з іншими членами Екзекутиву і головним редактором.

Резюме головного передсидки

Головний передсидка д-р Фліс відтак подав загальний звіт про різні аспекти праці й діяльності УНСОЮЗУ, переходячи по черзі організаційній, видавничій, забезпеченні та інші справи. Він зупинився обширно над планами побудови будинку для старших віком союзців біля Союзівки та поінформувала про проект архітектурної фірми Корсунського, Кранка і Еріксона з Мінеаполісу, як теж про можливість частинного фінансування праці Марка Паринника, на спілку з УНІГУ, про голод в Україні. Він теж звітуюча про свою подорож на фестивалі в Дюніні, про відвідини архієпископа Мислослава Любачівського, про участь в нарадах Округ та про репрезентативні функції і поїздки. Інформації про поїздки на студії для молодих членів і про впровадження можливостей набуття нового виплаченого забезпечення для власників дозрілих вивинуваних грамот закінчив своє звітуюча д-р Фліс.

Звіт головного редактора

Ред. З. Снілик подав короткий звіт про працю видавництва, інформуючи про головні події в житті української громади, зокрема про XIII Конгрес Українців Америки, підготовку до Мадридської конференції та президентські вибори. Ці останні мали своєрідний

історичний характер в житті української громади ЗСА, коли взяли до уваги двократну участь президента-електа Р. Регена в українських імпрезах, відвідини віцепрезидента Волтера Мондейла родини Смородських у Ратерфорді, Н. Дж., та відвідини Розалін Картер української католицької парафії в Ньюарку, Н. Дж. Ред. Снілик інформувала про відомості цих подій, реакцію читачів видань УНСОЮЗУ тощо. Він наголошував на нечистоті сильнішої активності українців в політичному житті ЗСА, похваляючи зв'язків з професіоналістами і молоддю, посилення видавничої діяльності згідно з потребами УНСОЮЗУ і цілої громади України, та посилення діяльності в обороні топтань Московою національних і людських прав українського народу.

Рішення

Після дискусії Головний Екзекутивний Комітет вирішив:

* Забезпечувати членів без лікарських оглядин, починаючи від 1-го листопада 1980-го року, у таких вікових межах і на такі максимальні суми:

Вік	Максимальна сума
16-35	\$25,000
36-45	10,000
46-50	5,000
51-55	3,000
56-60	1,000

* Вимагати подвійних лікарських оглядин, проведених двома різними лікарями, в поданих вікових межах, починаючи від таких сум забезпечення

16-35	\$50,000
36-45	25,000
46-55	10,000

* Гарантувати новим членам деп. молоді, яких забезпечено грамотами класу Р-20 на суми від \$15,000 до \$25,000 у віці 0 до 10 років, студійні позики на суми від \$4,000 до \$7,500 з відсотком по 3% річно.

* Дати можливість кожному членові, власникові дозрілої вивинуваної грамоти, вибрати дві інші розв'язки замість виплати повної суми вивинування:

1. Набути повної виплати забезпечення на таку суму, як його вивинувальна грамота, за одноразовою вкладку, відповідно до його віку, а решту суми вивинування вибрати готівкою.

2. Набути за повну суму вивинування повної виплати забезпечення на підвищену суму забезпечення, що її можна одноразово заплатити повною сумою вивинування.

* Фінансувати на спілку з Центром Українських Студій у Гарварді праці ред. Марка Паринника про штурми голод в Україні в 1930-их роках, щоб опісля видати таку книжку в англійській мові в 1983-му році у 50-ти річницю цього українського голоду — народобвижого голоду.

* Заключити з Канадським Товариством Професіоналістів та Підприємців договір заснування при цьому Товаристві Відділу УНСОЮЗУ з організаційськими та секретарськими винагородами виплачуваними цим Товариством.

* Робити дальші заходи для побудови біля Союзівки дому для сеньйорів — членів УНСОЮЗУ.

* Влаштувати в червні 1981-го року семиденну прогулянку кораблем для членів УНСОЮЗУ та перевірити можливість влаштування в травні такої прогулянки кораблем, яка тривала б 11 днів.

* Схвалити резолюцію з повною підтримкою становища делегатів Головного Уряду УНСОЮЗУ на XIII Конгресі Українців Америки та проголосити цю резолюцію у „Свободі“ (дивись „Свобода“ ч. 234 з 5-го листопада 1980 року).

Після вичерпання порядку нарад д-р Фліс закрив їх у пізніх пополуночних годинах.

Студія...

(Закінчення зі стор. 1)

трополі. А там, як дозволять кошти, за гарною традицією Студії — і по інших поселеннях українських в ЗСА і Канаді.

Сам вступ розмови вже відповів частково на питання, чому якраз „Чорна Пантера“? Бож для цього треба виступити проти табу! — Але мистець Крушельницька каже й більше, повторюючи за проф. Павлусевичем, що „Виниченкові п'єси — це частина життя, яку ми повинні знати“. Каже режисер і про те, що в Студії, де є діти від 8-го року життя, а молоді — від підлітків до молодих дорослих поплід 30 років життя, треба брати такі п'єси, де небагато літніх дівчих осіб, бо тяжко „тінейджерів“ грати ролю, наприклад, Народного Малахія. Ця ж п'єса — переповнена молодими персонажами. Головні ролі виконують: Чорна Пантера (Ріта) — Ліда Проккоп, Білий Ведмідь (Корній) — Лев Волянський. Про зірку Студії Ліду Проккоп давно писали, що „вона може вже з легкістю подолати складні психологічні ролі“.

Шлях від перших театральних постановок Студії до цього відважного завершення — вистави „Чорної Пантери й Білого Ведмеда“ був надзвичайно цікавий і кольоритний. Л. Крушельницька, перебравши в 1965 році „Дитячу Студію Мистецького Слова“ від корифея українського театру Олімпія Добровольської, де навчалася й набиралася театральних вмістей кільканадцятьох дітей, спочатку могла ставити тільки дитячий репертуар, казкофериї. Тож спочатку був триумф у „Летючому кораблі“ Шиня, за тим ішов казковий успіх „Голубої хустини“ того ж драматурга і багато інших проміжних.

Зростає склад Студії, бо чарівної вдачі й незвичайної терпеливості учительки вміла привабити малечу й дитвору до Студії, а головне вміла ладити з батьками й уміла втримати молоді довгими потім роками при праці. Але, як підкреслює надійний доріст, росли вимоги й відвага братися за все складніше й складніші речі. Короною першого п'ятиріччя існування Студії стала „Лісова Пісня“ Лесі Українки. Окрилені успіхом, нечуваным до того, якщо враховувати вік молоденьких виконавців, вже студійці Ліди Крушельницької не боялися тяжкості жодних завдань. Коронну „Лісову Пісню“ ставила Крушельницька 16 небувалих разів.

„Казка старого млина“ Спиридона Черкасенка була в тому ж плані. Перед нею була інсценізація 18-ти байок Леоніда Глібова, безліч високооригінальних концентів на честь Шевченка, Лесі Українки, Франка, Визвольних Змагань тощо. Потім знову ставила казку „У царстві Оха“ Олеси Сашока з доповненням св. п. Володимира Ласовського. „Снігова царівна“ Ганса Христіана Андерсона була вдалим етапом розвитку й росту студійців, а з ними й більшості можливості режисера пани Ліди Крушельницької ставити ще більш вимогливі ролі.

Побутова і вже „легендарна“ для сучасного покоління дітей і молоді, народжених не на Україні, п'єса Михайла Старицького „Ой, не ходи, Грицю...“, завершала собою перше десятиріччя блискучого шляху Студії і її невтомної керівниці. Молодим акторам легко спочатку не давалась далека і не зовсім зрозуміла епоха й персонажі, але в головній ролі виступав „позичений“ з Метрополітаної опери в Нью Йорку Андрій Добрянський. Йому парю була дуже обдарила й прегарна Наталка Чума, яка не поступилася своєму славному партнеру. Захоплена критика писала й повині похвал як за незабутній образ Мавки чи за Казку — Мар'яну з Черкасенкового „Млина“.

Інші виконавці, яких було багато, дістали теж прихильну оцінку.

Рік 1976-ий знаменний буде комедією Скіба „Склянка води“, про яку читачі „Свободи“ читали знамениту рецензію-статтю

Юрія Шереха — проф. Шевельова — він же перекладач цієї французької п'єси. Цей критик не без дози легкого насміху пише, що побічним завданням такого роду п'єси було „позбутися... вайлуватості... спадщини наших селянських коренів“, адже дія тут відбувалася на англійському королівському дворі. Із численних рецензій у пресі, які маю перед собою з ласкавого труду маestra Леонтія Крушельницького, який дбайливо зібрав рецензії з різноманітних періодиків і уклав їх у об'ємистий альбом — т. зв. „скрепбук“, бачу, що студійці виявили всі свої сценічні можливості в цій чарівній і граційній світській комедії. До успіху напевно додало і те, що молоді актепти театрального мистецтва мали вже за собою працю над „не-вайлуватими“ драмами-поемами Лесі Українки два роки перед тим: „Прокляття Ракілі“, „Одержана“, „Йоганна — жінка Хусова“, „Адвокат Мартіян“ та інші, в яких чарували око глядача і задовольняли вимогливу вчительку — Крушельницьку такі „зірки“ Студії, як Наталка Чума, Ульяна Ільницька, Ліда Проккоп, Христина Сливочка, Лілія Голука, Надія Діба, Оксана Гаврилюк та численні інші. Тут на допомогу режисеру ві прийшла, як вже і раніше, балетмайстер Ольга Ковальчук-Івасівка, випускниця Київського балету і педагог не тільки танку, але й рухів по сцені, тобто фахівця того, що в ЗСА зветься „мувмент коут“. В розмові в редакції маestra Крушельницька на мала досить слів для ширших похвал О. Ковальчук-Івасівці, висуваючи що свою співробітницю і співтворця на передній план, відсуваючи себе в тінь лаштунку за скромністю, якої пошукати.

При цьому, коли Ліда Крушельницька акцентує цих своїх помічників, вона з великим призначенням говорить і про інших мистців своїх ділянок, без яких вона „не могла б багато зробити“. Це і мистиня Слава Геруля, яка ніколи не відмовляла давати мистецьке оформлення й проєктувати костюми; це і мгр Маріяка Шуст, знавець музейництва й костюмів і всього, що торкається оформлення сцени; це і Юрко Гречило, колишній Володимир Касян, які оформлювали і оформлюють сцену, та цілий ряд інших відданих осіб, як, наприклад, неазнаєний Володимир Папуга чи Христия Шмигель. Згадує Крушельницька і заслуги п'яніста св. п. Володимира Гентіша; а вже на особливе вирішення заслужив і собі композитор Ігор Соневицький, який працює зі Студією всі ці славні 15 років, пишучи оригінальну й цікаву музику до кожного спектаклю Студії Мистецького Слова. Багато з його кресай сягають вершків музичної досконалості. За костюми дбають Анита Зелік і Анита Мандій.

Тут виявляється подиву гідне вміня Крушельницької передавати великий ентузіазм багатьом нашим культуротворцям, захопивши їх своєю візією до тієї міри, що вони теж тривають у вирі української театральної „свистячності“, допомагають Студії. Це загалом.

Праця Студії далі йшла успішно, сягаючи по недосяжне. Після „Склянки води“ була вистава „Івана Вишневського“, і теж історичний „Степовий Гість“ Бориса Грінченка. Обидві речі — дання українській козацькій добі. Було теж багато-пребагато концертів, де без Студії й студійців годі було великому українському Нью Йоркові обійтися. Скрізь і в усьому було намагання досягти досконалості і її досягалося.

Була знаменита п'єса Мар'яна — „Дванадцять місяців“ в перекладі Наталі Забіли. В репертуарі отже різноманітні і цікаві п'єси. Проте в режисеру була тяга до п'єс, якою була заворожена з дитинства: замір бачити сценічне втілення драми з психологічно-філософським підґрунтям, такої, що з

Представники УНС зустрічалися з членами уряду Канади

Під час Конгресу КУК представники УНС, сен П. Юзик і мгр І. Геврик з адв. І. С. Петришином, провідником Лібералів Манітоби, та міністром закордонних справ Канади Марком МекГігеном. Під час розмов на Конгресі представники УНС мали нагоду заторгнути ряд справ, включно з питанням порушення національних і людських прав в СРСР.

Трентон пригтовляється до відзначення національних свят

Трентон, Н. Дж. — На початку жовтня ц. р., тут, при Українському Народному Домі відбулися збори представників українських установах, організацій, товариств та Українських Церков, на яких обрано Громадський комітет для спільних відзначень Листопадового зриву і Свята державності та соборності 22-го Січня.

Свято Листопадового зриву відбудеться при українській парафії св. св. св. Йосафата в неділю, 16-го листопада ц. р., о год. 4-й по полудні. В цьому святі візьмуть участь місцеві молоді організації СУМ-А, ОДУМ-у та Пласту. Святоку доповідь виголосить студент Дартмут коледжу і аспірант до старшого пластунського куреня Ордену Хрестоносців Остап В. Корчмарик. В мистецькій частині виступить ансамбль бандуристів під мистецьким керівництвом Володимира Васківця; Леся Татомир-Городицька виступить з рецитатією.

Новозформований Громадський комітет вже розпочав підготовчу працю для відзначення 22-го Січня, яке відбудеться при Парафії св. Юрія Переможця 25-го січня 1981 року. На це свято будуть запрошені місцеві та позаміські мистецькі сили. Громадський

комітет запрошує всіх українців міста Трентону й околиць взяти численну участь у відзначеннях цих національних свят відродження української державності.

Тел. GR 3-5550, New York, 10003

ВЕЛИКИЙ ВИБІР нових платівок, цікавих книжок, кераміки, чудової різьби і т. п.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ДО ВІНАЙМУ

До винайму, Cranford, N.J. 1 УМЕБЛЮВАНІ КІМНАТА В прив. домі, для старшого пана або студента (близько Union College). Тижнево \$30.00. Тел.: (201) 276-1734

REAL ESTATE

A. E. SMAL & Co. REAL ESTATE & INSURANCE 1733 Springfield Avenue Maplewood, N.J. 07040 (201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акцидентів поліс.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мейнелуї. Ірвінгтоні та всіх дооклицьких місцевостях.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED

Обслуговує ЩИРА і ЧЕСНО. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавонд Бруку і перенесенням тіл з інших Останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

New Branch UNION FUNERAL HOME 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222

нею зовсім не чужо почувається й сучасна українська молодь, яка вже студіює по американських коледжах і університетах або закінчила їх; який не чужа, а зовсім своя загальнолюдська і вічна тема: боротьба двох сил — родини і мистецтва. П'єса, яка нагадує ім творці такі ж психологічні Чехова й Ібсена, Бернарда Шоуа чи О'Ніла, щоб не згадувати вже сучасніших і ближчих нашим дітям американських драматургів. І тому не дивно — каже Ліда Крушельницька, — що виконавці ролей відразу прийняли всі персонажі до уваги. А тепер слово за громадоду. Громада ж велика! Нью Йорку ніколи не була холодно до своєї Студії Мистецького Слова, і як пам'ятаємо з великих заголівків у „Свободі“ зокрема — тисячі глядачів відвідали вистави Студії.

Сьогодні режисер Л. Крушельницька сподіватися такого ж широго відгуку й привіту від співгромадян українців.

СЛУХАЙТЕ РІДНІ АКОРДИ

УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ з РАДІОСТАНЦІЇ WPOW — 1330 AM з НЬО ЙОРКУ КОЖНОЇ НЕДІЛІ

о год. 5:30 по полудні

КРАМНИЦЯ І ВИСИЛКОВЕ БЮРО

що міститься при 477 Джереміа Авеню, в приміщенні Українського Народного Дому в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.

повідомляє, що від дня 1-го листопада 1980 року **КРАМНИЦЯ І ВИСИЛКОВЕ БЮРО** ВІДКРИТЕ щодня від год. 9:30 до 5-ої по поп., неділі і понеділки, закрито.

Крамниця має багато товарів на висилку і домашнього ужитку на подарки і т. д.

Кличте по тел.: **крамниця — 392-2455, приватний, 599-2349**

Власник крамниці і висилкового бюро **ІВАН ЧАПЛЯ**

ФУТЕРАЛИ ДЛЯ ЧЕРНІГІВСЬКИХ БАНДУР

Замовляйте з заплатою \$42.00. Оплачуємо пересилку

RDM ENTERPRISES

241 Bixley Heath • Lynbrook, N.Y. 11563

Футерали тверді, сильні, один важить лише 4,5 фунта

Капіля Бандуристів ім. Т. Шевченка в Детройті, радо послугується нашим футералами.

Тел.: (518) 887-3075

УКРАЇНСЬКА СІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.